

Finnish
62-0908

PALVELUSTEHTÄVÄNI NYKYVAIHE

Present Stage Of My Ministry

08.09.1962
Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi. Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

PALVELUSTEHTÄVÄNI NYKYVAIHE

1. ...olen hyvin väsynyt ja lopussa. Ja meillä oli erittäin paljon yhteydessäoloa matkan varrella, hienoja kokouksia, viedessämme Kristittyjen tervehdyksiä paikasta paikkaan, ylhäältä alas itärannikkoa, ja myöskin ylös länsirannikkoa Kanadaan. Ja meillä oli hieno yhteistyö kaikkien eri kirkkokunnallisten seurakuntien keskuudessa, ja meillä oli suuria kokouksia Assemblies of Godin, Yhdistyneiden Helluntailaisten, Jumalan Seurakunnan, Poursquaren kanssa ja monet muutkin orkanisaatiot olivat yhteistyössä. Meillä oli suuri menestys, niin pitkälle kuin sitä voidaan kutsua menestykseksi tänään, ja ehkäpä monet kutsuisivat sitä myös "suureksi". Mutta minä itse, minä olen elvyttelijä, ja kan-sakunnallisesti puhuen herätys on melkeinpä päättynyt. Minä pidän herätysten näkemisestä joissa sydämet ovat tulella, ei niin että lukumäärä lisääntyisi, vaan että olisi elpyminen. Meidän Herramme teki monia ihmeitä parantaen ihmisiä, ja tietenkin useita myös pelastui. Ja nyt olen kotona levätäkseni jonkin aikaa, mennäkseni jälleen takaisin palvelukseen muutaman viikon kuluttua, jos Herra tahtoo.

2. Ja tämä on nyt monille ihmisille ja ystäväilleni ympäri maailman. Haluaisin sanoa, että jos joku teistä olisi läsnä täällä Tabernaakkelissa tänä iltana, ja voisi nähdä kuinka meillä täällä on todella lämmintä tänä iltana. Ihmiset ovat ahtautuneet sisälle, ja heitä on kaikkialla, seisomassa ovilla, ja ulkopuolella autoissa, ja on hyvin kuumaa, joten se tulee olemaan vaikeata ihmisille ja myös minulle itselleni.

3. Mutta olen tullut tälle paikalle että haluan selittää missä ajankohdassa me elämme sen palvelustehtävän mukaisesti jonka Herra on antanut minulle. Ja minä halusin; nauhoittaa sen täältä Tabernaakkelista. Se tuli sydämelleni viime keväänä, mutta odotin kunnes pääsisin tänne takaisin sen nauhoittamista varten, lähettäaksemme sen teille ihmisille kaikkialla maailmassa.

4. Se oli noin kolmekymmentä kaksi vuotta sitten, kun Herra Jeesus, sadanviidenkymmenen metrin päässä tästä paikasta jossa juuri nyt seison, täällä Jeffersonvillessä, Eight ja Penn katujen kulmassa, tuona aamuna jolloin minä laskin tämän Tabernaakkelin kulmakiven,-paikan ollessa silloin vain suota... Se oli ennen naimisiinmenoani. Asuin isäni ja äitini kanssa. Että Herra Jeesus herätti minut tuona aamuna,jolloin kulmakivi tuli laskea, noin kello kuudelta. Ja minä olin maannut vuoteessani jonkin aikaa, sydän täynnä iloa, ajatellen sitä suurta aikaa kun Herra Jumala antaisi minulle tabernaakkelin jossa saarnata. Olin vain poikanen silloin. Ja tytön, jonka kanssa kuljin, joka oli pian oleva vaimoni seuraavana vuonna, tuli olla kanssamme päivänä jona meidän tuli laskea kulmakivi.

5. Ja minä muistan tuon aamun kun olin herännyt, ja makasin siellä yläkerran huoneessa, täällä Seitsemännellä Kadulla. Jokin sanoi, “Nouse jaloillesi.” Ja minä nousin ylös. Ja minä näin, niinkuin se oli, erään suuren paikan, ja se oli kuin paikka jossa virta juoksee laakson lävitse. Ja minä menin sinne alas virralle ja ymmäisin että se oli se paikka jossa Johannes Kastaja oli kastanut ihmisiä, ja he olivat muuttaneet sen sikojen kasvatuspaikaksi. Ja minä arvostelin sitä kovasti, sanoen ettei sitä olisi tullut tehdä.

6. Ja ollessani siellä, Ääni puhui minulle ja kohotti minut ylös, ja minä panin merkille että Tabernaakkeli oli suunnilleen siinä tilassa missä se on juuri nyt. Mutta siellä oli niin paljon ihmisiä, että heitä oli ahtautunut kaikkialle Tabernaakkelissa, suunnilleen niinkuin tilanne on juuri nyt. Ja minä olin onnellinen, seisoin saarnatuolin takana ja sanoin, “Jumala, kuinka hyvä Sinä oletkaan antaessasi minulle Tabernaakkelin.”

7. Ja juuri silloin Herran Enkeli puhui minulle sanoen, “Mutta tämä ei ole sinun Taber-naakkelisi.”

Ja minä sanoin, “Sitten, Herra, missä on minun Tabernaakkelini?”

8. Ja Hän otti minut ylös Hengessä jälleen, ja laski minut alas erääseen lehtoon. Ja koko lehto oli täynnä tasaisia puurivejä, noin kaksikymmentä viisi tai kolmekymmentä jalkaa korkeita. Ja ne näyttivät kuin hedelmäpuilta jotka kasvoivat valtavan suurissa vihreissä ämpäreissä.

9. Ja sitten minä huomasin että minun oikealla ja vasemmalla kädelläni oli tyhjät ämpärit, molemmilla puolilla, ja minä sanoin, “Entä mitä näistä?”

10. Ja Hän sanoi, “Sinun tulee istuttaa niihin.” Niinpä minä otin oksan oikealla puolellani olevasta puusta ja asetin sen ämpäriin joka oli oikealla puolellani, ja otin oksan vasemmalta puolelta ja asetin sen ämpäriin joka oli vasemmalla puolellani. Ja nopeasti ne kasvoivat koko matkan taivaisiin.

11. Ja Hän sanoi, “Ojenna kätesi ja kokoa sen hedelmä.” Ja yhteen käteen putosi suuri keltainen omena, täyteläinen ja kypsä. Ja toiseen käteen putosi suuri keltainen luumu, täyteläinen ja kypsä. Ja sanottiin, ”Syö sen hedelmästä, koska se on miellyttävää.” Ja minä söin yhdestä ja toisesta, ja ne olivat hyvin herkullisia. Te tiedätte tuon näyn, se on kirjoitettuna yhteen kirjoista, joko “Elämäkerta,” tai “Profeetta Vierailee Afri-kass.”

12. Ja juuri silloin olin pitämässä käsiäni ylhäällä ja huutamassa ylistystä Jumalalle. Ja yht’äkkiä tuo Tulipatsas tuli noiden puiden latvojen yläpuolelle, ja oli jyrinää ja salaman välähtelyä ja tuuli puhalsi todella voimakkaasti ja lehdet alkoivat irrota puista. Ja minä katsoin pitkälle alas, ja täällä seisoj tämän Tabernaakkelin muotoinen, sillä tavalla kuin se on juuri nyt. Ja siellä päässä missä saarnatuolin tuli olla, siellä oli kolme puuta, ja nuo kolme puuta

muuttuivat kolmen ristin muctoisiksi. Ja minä huomasin että sekä luumuja että omenia oli kerätty kasoihin keskimmäisen ristin ympärille. Ja minä ‘. juoksin todella nopeasti, kirkuen koko ääneni voimalla, ja lankesin alas tämän ristin juureen ja kiedoin käsivarteni sen ympärille. Ja tuulet alkoivat ravistella sitä ja hedelmät alkoivat alkoivat tippua tuosta rististä kaikkialle ylleni. Ja minä olin onnellinen ja iloitsin kovasti. Ja sanottiin, “Syö sen hedelmästä, koska se on miellyttävää.”

13. Ja sitten tästä pyörivästä Tulesta sanottiin, “Elo on kypsä, ja työntekijöitä muutama.” Ja Hän sanoi, “Nyt kun tulet jälleen omaksi itsekseksi, tai kun tulet ulos tästä, niin lue 2.Timoteus 4. 2.Timoteus 4.” Ja sitten minä tulín itsekseksi. Ja minä seisoín siellä hieroen kasvojani ja käsiäni. Ja sitten sinne huoneen nurkkaan paistoi jo aurinko korkealta, joten minun oli täytynyt olla tuossa näyssä tunnin tai enemmänkin, ja Se sanoi, “2.Timoteus 4.” Ja minä otin nopeasti Raamatun ja luin 2.Timoteus 4.

14. Minä haluan lukea sen nyt. Ja niin oudolta kuin se näyttääkin, minun lukiessani tätä 2. Timoteus 4, tuo paikka johon minä pysähdyin... Monta kertaa minä olen saarnannut siitä täällä Tabernaakkelissa, ja näyttää oudolta että minä aina pysähtyisin tuohon paikkaan. Nyt 2. Timoteus 4, ensimmäiset viisi jaetta. Joka, viisi on “armon”luku. Minä luen nyt tämän.

Minä annan sinulle tehtäväksi Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen edessä, joka on tuomitseva elävät ja kuoleet hänen ja hänen valtakuntansa ilmestyessä;

Saarnaa sana; tee se viivyttelämäti sopivalla ja sopimattomalla ajalla; nuhtelee, varoita, kehoita kaikella pitkämielisyydellä ja opilla.

Sillä aika tulee, jolloin he eivät tule kärsimään tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan haalivat itsellensä opettajia, koska heillä on kutiavat korvat;

Ja he ovat kääntävä korvansa pois totuudesta, ja kääntyvät tarinoihin.

Mutta valvo sinä kaikissa asioissa, kestä vaivat, ja tee evankelistan työ, ja anna täysi todistus palvelustehtävästäsi.

15. Oletteko te koskaan huomanneet sitä, ja minä itsekään en huomannut sitä ennenkuin vasta viime toukokuussa, että minä en koskaan lukenut pidemmälle tuota Kirjoitusta, kuin vain siihen asti? Se on kaikki mitä koskaan luin siitä, koska se näytti riittävän, koska se käski minua saarnaamaan Sanan ja kestäämään vaivoja, ja olemaan pitkämielinen, sillä aika oli tulossa jolloin he eivät kestäisi tervettä oppia, vaan kääntyisivät Totuudesta tarinoihin. Mutta Hän ei koskaan sanonut että minä olisin evankelista. Hän sanoi, “Tee evankelistan työ.” Paavali käski Timoteusta, näettehän. Panitteko merkillle

kuinka se sanotaan? Hän ei sanonut, “Sinut on kutsuttu olemaan evankelista.” Se sanoo, “Tee evankelistan työ.” Näettekö? Nyt me huomaamme sen siellä sitten. Jos minä sanon sen koko sydämelläni ja parhaalla ymmärrykselläni, niin se on täyttynyt kirjaimelleen. Aivan tarkalleen. Ja se oli kolmekymmentä vuotta sitten.

16. Ja niin pitkälle kuin tiedän, jokainen näky minkä Hän koskaan on antanut minulle on täyttynyt, PAITSI YKSI, että minun palvelustehtäväni on muuttuva siihen että minä olen rukoileva ihmisten puolesta pienessä huoneenkaltaisessa paikassa teltan alla tai suuressa auditoriumissa, tai jotakin sellaista. Minusta se näytti olevan kuin teltta. Te muistatte sen kahden tai kolmen vuoden takaa? Melkein kaikki siitä on tapahtunut. Minun tuli mennä alas Mexicoon, ja kuinka se tulisi satamaan tuona iltana ja mitä tulisi tapahtumaan siellä. Ja Hän kertoi minulle palvelustehtäväni ensimmäisestä nykäisystä. Muistatteko kun en saanut mitään kalaa? Toinen oli pieni kala. Mutta sitten Hän sanoi minulle, “”Kolmannella nykäisyllä, älä epäonnistu. Ymmärrätkö? Ja älä kerro ihmisille.”

Minä aina yritän selittää mitä olen tekemässä. Hän antoi minun tietää, ettei teidän tule kertoa ihmisille mitä olette tekemässä. Vaan että teen vain sen mitä Hän käskää minun tehdä, ja jätän selitykset pois. Näettekö?

17. Mutta minä olen tuontyyppinen henkilö, eikä minulla ole salaisuuksia, joten minä vain kerron kaiken minkä tiedän. Hiinpä arvelen että olen syntynyt sellaiseksi. Minä rakastan ihmisiä ja haluan niin kovasti ihmisten pelastuvan että yritän kertoa heille kaiken minkä tiedän, ellei se sitten ole jotakin mitä Hän on kieltänyt minua kertomasta, niin että he eivät vain kadottaisi sitä. Näettehän, minä haluan heidän näkevän sen niin läheltä että ei ole mitään erehtymisen mahdollisuutta.

18. Ho niin, se tapahtui aivan tarkalleen. Muistakaa nyt, tuo tehtävän antaminen oli, jos me tutkisimme sitä hetken, “Minä annan sinulle tehtäväksi Jumalan, ja Herran Jeesuksen Kristuksen edessä, Joka on tuomitseva elävät ja kuolleet Hänen ilmestyessään Valtakunnassansa.” Näettekö? “Minä annan sinulle tehtäväksi Jumalan edessä, ja Kristuksen, että sinä saarnaat Sanan.” Niinpä auttakoon minua, aina tähän iltaan asti, niin pitkälle kuin minulla on siitä tieto, minä en ole koskaan saarnannut mitään muuta kuin Sanan, näettekö, ja pysynyt Sen kanssa. Siinä on ollut paljon vaikeuksia ja olen mennyt monien vainojen ja koettelemusten lävitse, ja minun on täytynyt erota monista kalliista ystä-vistäni tuon lausunnon tahden, “Saarnaa Sana.” Ja minä olen sen tehnyt.

19. Te muistatte tuossa näyssä, tai tuossa pienessä muuttamisessa niinkuin minä sitä kutsuisin, jossa minut äskettäin otettiin ja näin nuo ihmiset ja jossa

tulette näkemään missä me olemme. Miksi nuo miehet hylkäsivät hänet? Miksi hän otti... Ja nyt vain verratkaa tuota palvelustehtävää sen kanssa minkä lävitse me olemme menossa tänään. Verratkaa Pyhän Paavalin opetusta. Muistakaa, tuossa pienessä Taivaallisessa asiassa jonka näin, minä sanoin, “No niin, täytyykö Paavalin seistä omien ihmistensä kanssa?”

He sanoivat, “Kyllä.”

146. Minä sanoin, “Minä olen saarnannut saman Sanan jonka hänkin saarnasi, ja pysynyt tarkalleen saman Evankeliumin kanssa.”

147. Ja miljoonat kohottivat kätensä ylös ja sanoivat, “Me lepäämme Sillä.”

148. Herra siunatkoon teitä. Rakastatteko te Häntä? Siihenasti kunnes tapaamme! ”Kunnes tapaamme! Kunnes tapaamme!”

istuvat täällä tämän ihmeellisen Pyhän Hengen voitelun alla niinkuin me Sen tunnumme suloisesti vuotavan sielujemme ylitse.

141. Isä Jumala, Sinä tiedät mitä minä ajattelin tullessani alas Kanadasta erräänä päivänä. Minä ajattelin, ”Oi, kuinka minä rakastaisinkään nähdä jälleen vanhanaikaista herätystä, nähdä kuinka Jumalan pyhät laulavat ja Jumalan voima lankeaa.” Oi kuinka sydämeni kaipaakaan sitä, Herra. Voikoon sellainen herätys puhjeta tässä Tabernaakkelissä, että Jumalan voima tulee yksinkertaisesti vuotamaan alas armon virtoina ja menee sisälle jokaiseen sydämeen.

142. Minä kiitän Sinua tästä pienestä paikasta Herra. Me emme olisi olleet kykenevät pitämään sitä tällä tavalla, vaan Sinun armosi on pitänyt sen hengellisenä.

Ja minä uskon, Herra, että kaikkein hengellisin tuntemani pieni paikka tässä kansakunnassa, on juuri täällä Eight ja Penn katujen kulmassa. Kuinka kiitänkään Sinua tästä, Herra! Kun menen seurakuntiin ja näen ne niin kylminä ja välinpitämättöminä, ja naiset niin rohkeina että he eivät osaa edes punastua, eikä ole ”aamenta” tai kyyneltä poskilla, ei yhtään mitään, ei pelastusta, ei mitään muuta kuin liitty vain seurakuntaan ja sano uskontunnustus. Oi Jumala, kun minä sitten tulen suloiseen pieneen lämpöiseen paikkaan, jossa tuli on sytytetty jokaisen sydämen alttarille, niin mikä lohdutus se onkaan, Isä! Mikä lohdutus! Kiitos Sinulle, Isä, ja voikoot se pysyä aina Herran Jeesuksen Tulemukseen asti. Siunaa meitä yhdessä nyt.

143. Ja huomenna on Sapatti. Ja Herra, auta minua aamulla, jos se lankeaa minun osakseni saarnata tuosta ”lähtölaskennasta. Jumala, salli minun olla kykenevä saarnaamaan se sillä tavalla että ihmiset tulevat näkemään sen, Herra. Ja voikoot he nyt nähdä palvelustehtävän nykytilan, ja missä se on, ja mitä me odotamme, ja miksi kaikki menee sillä tavalla kuin se menee. Voikoot he lukea viidennestä jakeesta eteenpäin ja sitten käsittää millä paikalla me seisomme.

144. Ja nyt Isä, Minä rukoilen että Sinä tulisit siunaamaan meitä, ja antaisit ruumiillemme hyvän levon, ja toisit meidät takaisin huomenna. Siunaa kaikkia näitä seinustoilla seisovia ihmisiä, jotka siellä vaihtavat painoa jalalta toiselle. Naisia ja miehiä jotka seisovat siellä ulkona sateessa, ja ikkunoiden ympärillä ja istuvat autoissansa. Minä rukoilen että Sinä tulisit siunaamaan heitä, Herra. Voikoot he mennä kotiin Jumalan armo sydämissänsä. Minä rukoilen Jeesuksen Nimessä. Aamen.

145. Ymmärrätekö te nyt? Lukekaa ensin 2.Tim.4, viidennestä jakeesta eteenpäin, ennenkuin menette vuoteeseen tänä iltana, jos vain voitte, ja te

katsoin taaksepäin ja näin itseni ja kaikki nuo miljoonat siellä. Ja minä sanoin, ”Minä haluan nähdä-Jeesuksen.” Ja Hän sanoi, ”Hän on ylempänä.”

20. Katsokaahan, kun ihmiset kuolevat, niin eivät he välittömästi mene ylös ollakseen Jumalan kanssa. Olen varma että tulette ymmärtämään sen. Ehkä minun tulisi selittää sitä parhaan vointini mukaan. Onko teillä kiirettä? Ottakaamme sitten aikaa ja yrittäkääme tehdä se niin selväksi kuin vain voin.

21. Nyt mennessämme eteenpäin, me ymmärrämme elävämme täällä kolmessa ulottuvaisuudessa. Ja minä en tiedä osaanko antaa niille nimiä vai en. Yksi niistä on valo, ja toinen on aine. Tommy, muistatko mikä kolmas on? Aika. Hyvä on, VALO, AINE, JA AIKA. JA MEIDÄN VIISI AISTIAMME OVAT KOSKETUKSESSA NOIDEN ULOTTUVAISUUKSIEN KANSSA. Meidän näkömme on kosketuksessa valon kanssa, tuntoaistimme koskettaa aineita ja niin edespäin.

22. Mutta tieteen kautta me olemme kosketuksessa NELJÄNTEEN ULOTTUVAISUUTEEN. Koska tämän rakennuksen lävitse juuri nyt kulkee television kuvia ja radion ääniä, joita meidän aistimme eivät voi koskettaa, mutta kuitenkin heillä on kuvaputki joka ottaa nuo aallot ja tuo ne ilmi. Niinpä te näette että tässä rakennuksessa nyt on ihmisten eläviä toimintoja ja eläviä ääniä ilmassa. Ne ovat täällä. Me tiedämme sen. Ne ovat ehdottomasti totta. Ja ainoa asia jonka te teette... Minä en ymmärrä noiden asioiden mekaniikkaa joita tiede on keksinyt, mutta me tiedämme sen todistavan meille että on olemassa neljäs ulottuvaisuus.

23. VIIDES ULOTTUVAISUUS on se minne syntinen, uskomaton kuoltuansa menee. Tuo viides ulottuvaisuus on jotenkin, sanoisinko, hirvittävä ulottuvaisuus.

Ja kun Kristitty kuolee, hän menee KUUDENTEEN ULOTTUVAISUUTEEN. Ja Jumala on SEITSEMÄNNESSÄ ULOTTUVAISUUDESSA.

24. Nyt sitten, kun Kristitty kuolee, hän menee Jumalan alttarin alle, suoraan Jumalan Läsnäoloon, alttarin alle. Ja hän on levossa.

25. Selittääksemme sitä. Kun miehellä on painajainen, niin hän ei ole kokonaan unessa, eikä hän myöskään ole valveilla. Hän on unen ja valveillaolon välillä, ja se on mikä saa hänet kauhusta vapisemaan ja kirkumaan, koska hän ei ole unessa, eikä hän ole valveilla. Ja se osoittaa minne mies menee kun hän kuolee kääntymättömänä. Hän on elänyt oman aikansa; hän on kuollut maan päällä; eikä hän voi mennä Jumalan Läsnäoloon, Koska hän ei ole soveltuva menemään sinne ilman Verta. Ja hän on jäänyt kiinni. Hän ei voi palata takaisin maan päälle, koska hänen aikansa maan päällä on

päättynyt, ja hän on jäänyt kiinni välille ja hän on painajaisessa. Näettekö? Hän ei voi mennä Jumalan Läsnäoloon, levätäksensä. Ja hän ei voi tulla takaisin maan päälle, koska hänen aikansa on lopussa. Hän on painajaisessa, ja siellä hän on oleva tuomion päivään asti. Hirvittävä tila olla, näettekö.

26. Ja nyt tässä näyssä, minä uskon että minut temmattiin tuohon KUUDENTEEN ULOTTUVAISUUTEEN, ja katsoessani takaisin tänne alas, minä voin nähdä tänne. Katsokaahan, näkö ei ole ainoastaan maallisten silmien kanssa, vaan näkö on suurempi asia kuin... Näkö joka heillä on siellä, he ovat kosketuksessa asioiden kanssa, jotka ovat kaukana kaiken sen ohitse, mihin me voimme olla kosketuksessa luonnollisilla aisteillamme.

27. Jokin aika sitten minä täällä selitin sitä. Katselin elokuvaa televisiosta, Jossa he laskivat erään miehen alas, olisiko se ollut mailin syvyyteen valtameressä, ja heillä oli siellä jonkinlaiset säde-valot. He näyttivät valtameren elämää. Ja siellä kulki ohitse kala, hirvittävän näköinen luomus. Siellä on keskiyön pimeys siellä alhaalla. Ja kaloilla oli fosforiset kuonot, eikä niillä ollut silmiä. No niin, niiden täytyi syödä, joten näytti siltä kuin niitä ruokaa löytääkseen olisi opastanut jokin toinen aisti; ei näkö, koska niillä ei ollut silmiä, eivätkä ne olisi voineet käyttää niitä siellä alhaalla. Mutta niitä opasti jokin toinen aisti, niin että ne voivat löytää ruokansa. Ja minä ajattelin, "Jos minä voisin säädellä tuon kalan ruuanetsintää omalla näkökyvylläni, niin kuinka paljon enemmän minä voisin löytää sille ruokaa, kuin mitä se itse löytää tutkallaan." Näettekö? Ja minä ajattelin, "Kumpi minä vain voisin johtaa sitä!"

28. Sitten se tuli minulle, "Jos minä vain voisin antautua Jumalalle, niin kuinka paljon suurempia ovatkaan Jumalan näkökyky ja aistit, Joka voi opastaa meitä paljon enemmän kuin ne asiat jotka me näemme, koska se usko jonka Hän meille antaa on todiste niistä asioista joita me emme näe silmillämme." Jos tuo kala voisi koskaan tulla pinnalle niinkuin muut kalat, mutta jos te toisitte sen ylös, se räjähtäisi paineen keventyessä. Ei sen enempää kuin mekään voisimme mennä ylemmäksi ja välttää räjähtämästä. Meidät on painoi tettu sitä paikkaa varten jossa me elämme.

29. Mutta nyt jos tuo pieni kala voisi tulla tänne ylös ja olla minä, niin haluaisiko se enää koskaan olla tuo pieni kala siellä alhaalla keskiyön pimeydessä? Se ei enää koskaan haluaisi olla kala, koska se olisi jotakin suurempaa kuin kala, se olisi ihminen; sen aistit olisivat suuremmat, sen ymmärrys olisi suurempi, älyllisesti se olisi niin paljon ylempänä. Sitten kertokaa se kymmenellä miljoonalla, niin te saatte sen mitä se on kun te siirrytte tästä nykyisestä olotilastanne Jumalan Läsnäoloon, jossa ihmisolento on niin paljon pidemmällä sitä mitä me olemme täällä. Te ette enää koskaan

varpusen. Teidän pääanne hiukset ovat luetut. Katsokaahan, Hän tietää kaiken siitä. Kohottakaa vain kätenne ja tarkoittakaa sitä, niin se on kaikki mitä teidän täytyy tehdä. Ja vesi on valmiina.

137. Muistakaa - mitä te teette? Te kadutte, uskotte Evankeliumin ja sitten tulette kastettaviksi. Minkä vuoksi? Miten? Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi. Se on teidän todistuksenne. Teidän syntinne ovat poissa kun teidät on kastettu; te olette tunnustaneet ne ja te uskotte. Ettekö ottaisi otetta Elämänlangasta nyt kun sitä vedetään sydämenne ylitse, ja sanotaan, "Tule tätä tietä, pyhiinvaeltaja. Matkaa Minun kanssani, ota Minun ristini yllesi. Opi Minusta, Minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltä ja Minun taakkani on kevyt." Vain kurottautukaa ja ottakaa ote Siitä.

138. Kuinka moni Tiellä oleva Kristitty täällä tänä iltana on onnellinen siitä että tuli aloitettua pitkän aikaa sitten? Te aloititte ja olette pitkällä tiellänne yhä tulossa loppua kohden. Minä rukoulen että Jumala tulisi kruunaamaan teidän palveluksenne, mitä se onkin. Se voi olla perheenäiti. Minä rukoulen että Jumala tulee kruunaamaan palvelus-tehtäväsi. Se voi olla saarnaaja. Se voi olla diakoni. Se voi olla tavallinen seurakunnan jäsen. Se voi olla maanviljelijä. Minä en tiedä mitä se on. Mitä se onkin, kruunatkoon Jumala elämänne Hänen Sanansa kirkkaudella, niin että Hän ylöstempaa teidät Toisessa tulemuksessansa, ja vie teidät toiseen Maahan, jossa teistä tulee tuntumaan niinkuin tuosta pienestä kalasta josta juuri puhuin, siellä alhaalla pimeydessä. Katsokaahan, te ette voisi mennä Sinne tämän kaltaisen ruumiin kanssa. Ettekä te voi mennä sinne ylös niinkuin nämä astronautit, niin että teidän ruumiinne totutettaisiin paine kammiossa tuohon painottomuuden tilaan. Teitä ei totuteta siihen. Mutta kun Jumala on muuttanut teidät, silloin teidät on totutettu, ja silloin te tulette menemään Ylöstempauksessa. Kun te olette kadottaneet nämä vanhat maalliset aistinne, ja menneet kunniakkaan ristin tien kautta, matkalla Kotiin Jeesuksen kanssa.

139. Nyt Isä Jumala, me kiitämme Sinua näistä käsistä jotka kohosivat ylös merkiksi siitä että he tahtovat olla Kristittyjä. Uskon heidän tarkoittaneen sitä sydämissään. Minä rukoulen heidän puolestaan etteivät he milloinkaan epäonnistuisi. Ja jos he epäonnistuvat, voikoot heillä nopeasti olla puolustaja Isän tykönä. Josta minä olen oppinut että se on suuri asia, Isä, koska me kaikki teemme virheitä, ja tehdessäni kaikki virheeni, minä huomaan nopeasti että minulla on puolustaja Isän tykönä, Jeesuksen Kristuksen kautta. Ja minut on jälleen tuotu takaisin armoon. Herran rakastava käsi pyyhkäisee kaiken pois, koska siellä lepää verinen Uhri, jonka minä tunnustan Pelastajakseni.

140. Kaikki jotka ovat sairaita ja tarpeessa. Minä rukoulen että Sinä antaisit heille heidän tarpeensa ja parantaisit kaikki taudit, Herra. Ja nuo jotka nyt

132. Me uskomme että se on lähellä loppua. Me näemme sen, niinkuin olemme opettaneet täällä, että Laodikean Seurakuntajakso on nyt meneillään, ja me näemme että mitään muuta ei enää voi tapahtua kuin Herran Tulemus. Ja Herra, eikö se olisi suuri kruunu Sanalle, nähdä Kruunun Itsensä tulevan? Minä haluaisin olla seisomassa täällä ja sanoa, ”Siellä Hän on, tuo on Karitsa.” Niinkuin Johannes teki. ”Katso Karitsa jota me olemme odottaneet, tämä on Hän.” Herra on nopeasti tuleva Temppeliinsä, ja ottava pois Omat ihmisensä Ylöstempauksessa.

133. Tee meidät valmiiksi, Isä. Pese sydämemme Sinun Veressäsi. Puhdista meidät puhtaiksi, niin että Sinun Sanasi voi asua meissä. Ja voikaamme me muistaa että meidän tulee toimia Sanan mukaan, jotta Se voisi saada otteen ja olla vaikutuksellinen. Suo jokaiselle syntiselle katumus. Siunaa jokaista läsnäolevaa. Pyhiä, joitakin näistä kalliista sutureista, Herra, jotka ovat taistelleet tiellä monia vuosia, joista on tehty pilaa, joista on puhuttu ja joita on naurettu. He yhä jatkavat eteenpäin, koska heillä on Elämä. He tietävät Kehen he ovat uskoneet, ja ovat vakuuttuneita että Hän on kykenevä pitämään sen minkä he ovat Hänelle jättäneet. Me kiitämme Sinua siitä. Rukoilemme että Sinä parantaisit sairaut jotka ovat keskellämme. Ota kaikki syntimme ja sairautemme pois. Ja Isä Jumala, ota kunnia Itsellesi.

134. Minulla on niin monia kalliita ystäviä, Herra. Minä rakastan heitä, ja minä tiedän muidenkin rakastaneen kautta ajanjaksojen. Kalliita ystäviä, rakastavia ystäviä, nuoria ja vanhoja, ja me rakastamme heitä koko sydämeistämme. Tee meidät nyt uskollisiksi Herra, niin uskollisiksi Sanalle, että me voimme tavata heidät paremmassa maassa jonakin päivänä, maassa jossa ei enää koskaan tule olemaan surua eikä murhetta. Me odotamme Herran Tulemusta, pian. Me uskomme että Hän tulee.

135. Siunaa nyt uskomatonta täällä tänä iltana Herra, ja voikoot hän tulla uskovaiseksi ja vastaanottaa Sinut Pelastajanansa tänä iltana.

136. Ja päidemme ollessa kumarrettuina, jos täällä olisi joku joka päänsä kumarrettuna sanoisi, ”Veli Branham, syvällä sydämessäni, minä haluan tulla tien päähän, taistellen hyvän taistelun. Minä haluan olla Kristitty, ja minä kohotan käteni.” Jumala siunatkoon sinua, ja Jumala siunatkoon sinua. Se on hyvä. Jumala siunatkoon sinua ja sinua. ”Minä haluan tulla tieni päähän hyvä taistelu takanani. Minä vastaanotan Kristuksen juuri nyt. Haluan että Hän on minun Auttajani.” Hyvä on, Jumala siunatkoon sinua. Herra siunatkoon sinua rouva siellä takana. Se on hyvä. Hän tuntee sinut. Minä olen oppinut tarpeeksi tuntemaan Häntä kaikkina näinä vuosina, oltuani nyt noin kolmekymmentä kaksi vuotta saarnatuolin takana, minä olen oppinut tarpeeksi Hänestä tietääkseni että Hän tietää jokaisen liikkeen jonka te teette. Hän näkee

haluaisi olla tämänkaltainen ihmisolento, täällä alhaalla tässä sairauksien ja turmeltuneisuuden kulkutautisairaalassa. Se on ollut se mikä on ollut sydämessäni, kun olen näinä kolmenakymme-nenä vuotena yrittänyt saarnata Evankeliumi a ympäri maailman, kertoakseni ihmisille että siellä on Taivas voitettavaksi ja helvetti vältettäväksi. Ja siellä on Jumala joka rakastaa teitä, ja Hänen lunastava voimansa odottaa valmiina nostaakseen teidät ylös milloin tahansa te olette valmiit vastaanottamaan sen.

30. Kuten jos mies olisi hukkumassa ja siellä riippuisi köysi ja hän ajattelisi, ”No niin, siinä on köysi, ja minä voisin vetää itseni ylös, mutta minä en ole arvollinen saamaan tuota köyhtä.” Tuo köysi oli pantu sinne juuri tuota tarkoitusta varten että sinä vetäisit itsesi ylös sieltä. Juuri siitä syystä Jeesus Kristus kuoli, tarkoituksena pelastaa syntisiä. Ja Hän on ripustanut Iankaikkisen Elämän köyden, joka juuri tänä iltana on riippuva jokaisen syntisen yllä täällä, ja siilien on kiinnitetty tervetulokilpi, ”Tule ylös ja ulos siitä.” Jos te haluatte tehdä sen, niin valmistukset on suoritettu.

31. Kun minä olin nähnyt tuon paikan ja sen tilan missä nuo ihmiset olivat, kuinka paljon se oli ohitse kaiken sen mitä tämä maailma voi koskaan ajatella, se oli loistavaa. Siellä ei voinut olla syntiä, kuolema eikä mikään muukaan voisi mennä sisälle sinne. Ja siellä ei ollut mitään eroa miesten ja naisten välillä, koska heillä ei enää ollut suku-puolirauhasia, ja siellä ei voisi enää koskaan olla aviorikosta eikä mitään muutakaan. Mutta nainen oli yhä nainen muodoltaan, ja mies yhä mies muodoltaan, ja he tulevat kuisesti olemaan sillä tavalla. Sillä kun Jumala...

32. Nyt tämä saattaa olla hyvin, kun joillekin teistä koululaisista opetetaan tätä kehitysoppia. Minä uskon kehitykseen, mutta en sillä tavalla että ihminen olisi kehittynyt jostakin alhaisemmasta lajista. Heidän oma teoriansa tuhoaa sen ajatuksen, kun he yrittävät risteyttää mitä tahansa, niin se ei enää koskaan voi tuottaa itseänsä.

33. Minä uskon että kun Jumala alussa aloitti maassa, Hän ehkä ensin toi esiin hyytelö-kalan ja siitä sammakkoon ja niin edelleen ylöspäin. Mutta se tuli jatkuvasti lähemmäksi ja lähemmäksi ihmisen kuvaa, ja mies oli Jumalan heijastus; Ja samoin ruoho tuli pensaiksi ja pensaat puiksi. Miksi? Se on sen Elämän Puun kuva joka on toisella puolella. Ja kaikki tällä puolella oleva joka on luonnollista, on Yliluonnollisen tai Iankaikkisen varjo joka on toisella puolella. Senvuoksi, niin kauan kuin maan päällä on uudestisyntynyt Kristitty ja meillä on tämänkaltainen ruumis, niin se on heijastus siitä joka odottaa toisella puolella, jossa ei enää ole kuolemaa eikä surua. Ja se on mikä saa sydämemme isoamaan jotakin sen kaltaista. Katsokaahan, meissä on jotakin joka huutaa. Jokin meissä kertoo meille että se on siellä. Minä uskon kautta

näiden vuosien... Minä esitän anteeksipyyntöni Jumalan ja ihmisten edessä, että olen tyhmä ja teen monia virheitä. Mutta kautta näiden monien vuosien minulla on ollut etuoikeus nähdä monien miljoonien ihmisten tulevan Jumalan Valtakuntaan, ja olen ollut kiitollinen Herralle että Hän on sallinut minun johdattaa heidät sinne. Ja minä uskon että he tulevat olemaan siellä tuona päivänä.

34. Nyt tuo näky on täyttynyt. Ja kuinka minä aina tietämättäni pysähdyin tuohon viidenteen jakeeseen. Minä en koskaan lukenut sitä pidemmälle. Mutta siinä luvussa on hieman enemmänkin, useita jakeita lisää. Ja te voitte hotellihuoneessanne tai kotonanne tänä iltana kun olemme lopettaneet, lukea loput siitä, ja minulla on useita Kirjoituksia ja muistiinpanoja täällä joihin haluan viitata. Ja haluan teidän lukevan sen kun menette kotiinne. Minä tulen lainaamaan sitä ja se tulee olemaan nauhalla. Jos te haluatte merkitä joitakin niistä muistiin, niin se kyllä sopii.

35. No niin. uskotteko te että Jumalan Henki johtaa miehiä ja naisia tekemään asioita, joita minä tiedän teidän tekävän? Ja Jeesus oli meidän esikuvamme. Jos haluatte huomioda sen, niin menkää kanssani Luukkaan 4. lukuun hetkeksi, ja minä haluan näyttää teille jotakin erikoista. Me emme ota liian monia näitä lainauksia, mutta te voitte lukea kanssani tästä muutamia hetkiä. Me aloitamme Luukkaan 4. luvun 14. jakeesta. Olkaa nyt hyvin tarkkaavaiset jos haluatte nähdä jotakin tapahtuvan, tähän verrattavaa. Pankaa nyt merkille.

Ja Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan: ja sanoma hänestä levisi kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.

Ja hän opetti heidän synagoogissaan, ollen kaikkien ylistämä.

Ja hän tuli Nasaretiin, jossa hänet oli kasvatettu: ja,niinkuin hänen tapansa oli, hän meni synagoogaan sapatinpäivänä, ja nousi ylös lukeakseen.

Ja siellä hänelle annettiin profeetta Esaiaan kirja. Ja kun hän oli avannut kirjan, hän löysi paikan johon oli kirjoitettu,

Herran Henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut saarnaamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut parantamaan särjettysydämiset, saarnaamaan vapautusta vangituille, ja näön takaisinsaamista sokeille, ja päästämään vapauteen ne jotka ovat ruhjottuja.

Saarnaamaan Herran hyväksyttävää vuotta.

Ja hän sulki kirjan,...

älkää hylätkö sitä. Jumala on heittänyt ulos Elämänlangan, kuroittautu-
kaamme ottamaan se tänä iltana.

129. Taivaallinen Isämme, minä muistan kuinka juuri-tällä paikalla missä tämä pöytä on, juuri tässä samassa paikassa minä puhuin tuona aamuna vihkiessäni kirkon. Ja tuolla kul-makivessa yhä on se Raamatunlehti jolle kirjoitin sen. Minä sanoin, “Herra Jeesus, Sinun armosi kanssa minä tulen pysymään uskollisena Sanalle.” Ja nyt minä näen että se on tuottanut aivan tarkalleen sman asian mitä se on tehnyt muina aikoina. Ja täällä minä olen tässä Tabernaakkelissa tänä iltana, kuljettuani maailmaa, jälleen takaisin, ja tuo kulmakivi on yhä siellä pitäen tuota paperia sisällään. Tutki minua, Herra. Minä olen tehnyt monia virheitä. Olen tehnyt väärin, Herra. Monta kertaa olen epäonnistunut, niinkuin juuri hetki sitten todistin epäonnistumisesta. Jumala, niin nopeasti kuin teen sen, minä haluan anteeksiantoa. Sydämessäni minä rakastan Sinua. Ja minä tiedän että Sinä näytit minulle äskettäin tuon paikan jonne olemme menossa. Ja minä en tiedä milloin Sinä olet tullut loppuun minun kanssani, Herra. Olen täällä tänä iltana, Sinun armostasi enkä tiedä milloin Sinä olet lopettava, mutta minä tiedän että tämän on tultava tähän. Mutta kun tuo aika tulee, minä en halua olla pelkuri. Minä haluan seistä niinkuin loputkin heistä seisoivat. Mutta Jumala, jos minun täytyy sinetöidä todistukseni omalla elämälläni, tai mitä sitten tuleekin tehdä, Herra, kruunaa se silloin. Ei niin että kruunaisit minut; vaan kruunaa se palvelustehtävä jonka olen saarnannut, Herra, se on Sinun Sanasi. Ja minä tiedän että tuo Sana on enemmän kuin kykenevä nostamaan minut jälleen ylös ylösnousemuksessa. Ja minä en häpeä Sanaa jonka olen saarnannut, koska Se on Jumalan voima pelastukseksi niin monille jotka uskovat.

130. Minä kiitän Sinua pienestä kirkosta joka yhä on pystyssä tänään. Kun silloin otin asemani Sanan puolesta, niin profeetat profetoivat sanoen, “Kuudessa kuukaudessa se tulee olemaan autokorjaamo.” Kolmekymmentä vuotta on kulunut, ja se on enemmän tulessa tänään kuin mitä se on ollut vuosiin; “tälle kalliolle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani”

Me kiitämme Sinua pastoristamme. Me kiitämme Sinua diakoneista ja luotetuista. Meillä kaikilla on pieni osamme täytettäväksi, Herra, ja me haluamme täyttää sen uskollisesti ja oikein.

131. Täällä voi olla joitakin jotka haluaisivat liittyä yhteen kanssamme tänä iltana, Herra. Ja tapa miten he voivat liittyä siihen, on vain ottaa ote tästä pienestä Elämänlangasta, ja alkaa vetää, kietoa Se ranteensa ympärille, sitoa Se sydämensä ympärille ja sanoa, “Nyt Herra, vedä, nosta minut ylös,” ja he ovat tuleva esiin ja loistava kuin kulta. Suo se, Herra. Me odotamme tuota aikaa.

koskaan lukeneet “Foxen Marttyyrien Kirja:n” ja myöskin “Nikean Neuvosto” kirjan? Suurin kunnia mitä voi olla, oli kun monet heistä kävelivät leijonien luolaan, he huusivat ilosta. He kävelivät sinne tietäen että he tulisivat olemaan marttyyreita. Kun heitä poltettiin paaluissa, he kirkuivat ilosta, koska heillä oli kunnia olla marttyyreita. Kun Paavali käveli teloitettavaksi, niin että hänen päänsä katkaistaisiin pois, hänet johdatettiin sieltä vankihuoneesta, pienestä vanhasta sontaisesta paikasta joka oli aukko muurissa, jossa he olivat pitäneet häntä. Ollessani siellä minä kävin katsomassa sitä. Tuo pieni vanha joki siellä takana, jonne he heittivät hänen ruumiinsa. Ja nyt he tahtovat tehdä hänet pyhäksi tai joksikin muuksi, tuo sama ihmisryhmä! Siellä kävellessään teloitettavaksi hän sanoi, “Oi kuolema, missä on sinun pistimesi? Hauta, missä on sinun voittosi? Mutta kiitos olkoon Jumalalle Joka antaa voiton Herran Jeesuksen Kristuksen kautta. Minä olen taistellut hyvän taistelun. Minä olen juoksuni päättänyt. Minä olen pitänyt Uskon. Siellä odottaa minua kruunu, eikä yksin minua, vaan kaikkia niitä jotka Hänen ilmestymistänsä rakastavat.”

126. Me olemme nyt tulleet kuudennesta jakeesta kahdeksanteentoista. Minä en tiedä mitä se tulee lukemaan minulle, minä olen vain lainannut teille sen mitä se luki toisille.

Ja minä tulen jatkuvasti pysymään uskollisena Sanalle, kunnes Hän on lopettanut. Se on missä palvelustehtävä on tänään. Minä en ole lopussa. Toivon vain että olen tullut Kuninkaaseen. Niin se on. Kumartakaamme nyt päämme rukoillessamme.

127. Siellä on pieni köysi joka riippuu alas Valtaistuimelta tänä iltana, ja sen nimi on Elämänlanka. Minä toivon että se rukoillessani kulkisi jokaisen kääntymättömän henkilön ohitse täällä. Etkö kurottautuisi ja ottaisi otetta siitä, syntinen ystävä? Te sanotte, “Veli Branham, sinä sanoit olevasi tulossa vanhaksi, ja arvelen että se on syy miksi sinä olet...” Ei, veli, sisar. Kun minä olin vain pieni poikanen, minä uskoin Tämän. Minä olen antanut elämäni Sen vuoksi. Ja on vain yksi asia josta olen pahoillani, se että minulla ei ole kuin yksi elämä annettavaksi. Jos minulla olisi kymmenentuhatta elämää minä haluaisin antaa ne kaikki Sen puolesta, Hänelle.

128. Etkö haluaisi ottaa otetta Elämänlangasta kun se kulkee ohitsesi tänä iltana? Te sanotte, “Veli Branham, minä en ole arvollinen ottamaan otetta Siitä.” Minä tiedän että et ole arvollinen, lapsi. Mutta mene ja tee jotakin päästäksesi arvolliseksi, ja kerro sitten minulle mitä olet tehnyt, niin minä myöskin haluan tehdä sen. Ei ole mitään mitä te voitte tehdä tullaksenne arvolliseksi. Te synnyitte arvottomana. On vain yksi asia jonka voitte tehdä, ottakaa vain ote tiestä joka on valmistettu teitä varten. Te olette hukkumassa,

36. Nyt jos haluatte sen mistä se on lainattu, minulla on se täällä, hetkinen vain, minä ehkä löydän sen näistä alaviitteistä. Jos huomaatte, niin te voitte löytää sen myös Markuksesta ja eri paikoista, mutta se on Jesaja 61:1 ja 2. No niin, eikö se olekin outoa että Hän pysähtyi juuri siihen, ja heti seuraavassa jakeessa.... Se kuului Hänen ensimmäiseen tulemukseensa. Ja seuraava jae kuuluu Hänen loiseen Tulemukseensa, tuomiolla. Hän pysähtyi ja sulki kirjan. Ja jos joku teistä lukee Scofieldin Raamattua, niin te löydätte alaviitteen, ja näette että se on lainaus Jesaja 61:1 ja 2. Esimerkiksi, Kirjoitus tässä, koskien saarnaamista, Jeesuksen tuli saarnata Herran hyväksyttävää vuotta; ja seuraavan jakeen täyttymys on Hänen Tulonsa ja tuomio. Näettekö? Ja te näette kuinka Hän pysähtyi juuri siihen.

37. Ja kuinka minä en koskaan huomannut sitä, kuinka minä aina pysähdyin tähän 5. jakeeseen, “Sillä aika on tuleva jolloin he eivät kärsi tervettä Oppia, vaan keräävät itselleen opettajia, omaten kutiavat korvat, ja he tulevat kääntymään Totuudesta tarinoihin. Mutta tee evankelistan työ, anna täysi todistus palvelustehtävästäsi.” Näet-tekö? Ja Jumalan avulla ja armosta minä olen yrittänyt tehdä sen. Ja minä haluan ys-tävieni, sekä täällä että maissa jonne nämä nauhat tulevat menemään, tietävän että juuri tästä syystä minä olen seissyt niinkuin olen seissyt Sanan puolesta. “Saarnaa Sana.”

Se on syy miksi minä en halua mitään uskontunnustuksia enkä mitään kirkkokuntia, koska Jumala on antanut minulle tehtäväksi pysyä Sanan kanssa. Nyt jos joku toinen haluaa tehdä jotakin muuta, niin se on heidän asiansa.

38. Ja jos huomaatte, niin tuon näyn mukaisesti palvelus tehtävästäni, minä en ole koskaan sekoittanut noita puita. Minä en ole milloinkaan tehnyt opetuslapsia kummallekaan niistä. Minä en ole koskaan sanonut, “Kaikki te kolminaisuuden uskojat, liittykää yk-seydenkannattajiin” tai “kaikki te ykseyteen uskovat, liittykää kolminaisuuden kannattajiin.” Minä olen istuttanut heidän omiin astoihinsa. Aivan tarkalleen. Olen mennyt kolminaisuuden, ykseyden tai kenen tahansa luokse ja pysynyt heidän välillään enkä ole koskaan liittynyt yhteenkään niistä; vaan olen pysynyt heidän välillään ollen vain veli, aivan tarkalleen niinkuin tuo näky käski tekemään. Ja minä olen syönyt hedelmää molemmilta puolilta, pelastuksen molemmille puolille.

39. Ja nyt, oletteko huomanneet että täällä istuu monia kolminaisuusopin ihmisiä, monia ykseyden kannattajia ja muita erilaisia. Mutta kuinka vähäinen te olisitte nostamaan hälyä siitä, koska jos tuo osa näystä oli totta, niin samoin on myös toinenkin osa. MOLEMMAT HEDELMÄT OLIVAT RISTILLÄ. Näettekö? Molemmat niistä oli ristillä, kaikki kokoontu-na yhteen, sekä luumuja että omenia satoi päälleni siellä. Molemmat niistä. Kaikki löytyivät

ristiltä, koska he kaikki uskovat Jumalaan ja ovat täytetyt Pyhällä Hengellä, ja heitä seuraavat Kristityn teot ja merkit.

40. Kirkkokunnat eivät halua olla missään tekemisessä sen kanssa. Ainoastaan uudestisyntyneet haluavat olla tekemisessä sen kanssa. Se on teidän kokemuksenne Jumalan kanssa jonka täytyy saada se aikaan. Nyt me näemme niin paljon sitä. Meillä on useita Kirjoituksia täällä, joihin haluan viitata, ja ehkä teen sen hieman myöhemmin.

41. Mutta nyt minä haluan viedä teidät 5:stä jakeesta 18. Ja nyt säästääksemme aikaa minä en halua lukea sitä kokonaan. Mutta panka merkille kuinka Paavali tässä alkaa puhumaan Timoteukselle, se on liikuttavaa. Pankaapa nyt merkille 5. jakeen jälkeen.

Sillä minä olen nyt valmis uhrattavaksi, ja minun lähtöni aika on käsillä. (Hän on valmistautumassa lähtemään näyttämöltä. Näettekö? Minä olen valmis, ja lähtöni on käsillä.)

Olen taistellut hyvän taistelun, olen päättänyt kilpajuoksuni, ja olen pitänyt uskon:

Tästedes siellä on minulle talletettuna vanhurskauden kruunu, jonka Herra, vanhurskas tuomari, antaa minulle tuona päivänä: ja eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille niille jotka hänen ilmestymistänsä rakastavat.

42. Ja sitten hän jatkaa käskien häntä tekemään kaikkia näitä asioita. Mitä? Tuoda hänelle hänen päällysvaippansa. Aloittakaamme nyt siitä mitä hän sanoo:

Sillä Deemas on hyljännyt minut,...

43. Kun hän oli nuori evankelista, nuori profeetta, kaikki olivat hänen puolellansa, mutta täytyy tulla aika hänen palvelustehtävässään jolloin... huomata nyt mitä täällä myöhemmin sanotaan:

...kaikki jättivät minut...(minkä vuoksi? Sanan.)

44. Jeesuksella, tuolla nuorella Galilean Profeetalla oli aika jolloin Hänet hyljättiin. Jokainen mies joka pysyy Jumalan Sanan kanssa, tulee sille paikalle että hän on maa ilman ja uskonnollisen maailman hylkäämä. Jeesus ruokki viisituhatta yhtenä päivänä viidellä leivällä ja kahdella kalalla, ja he keräsivät korikauppalla tähteitä. Ja uskoisin että se oli heti seuraavana päivänä kun Hän alkoi puhumaan Sanaa, ja kaikki heistä alkoivat lähteä pois Hänen luotaan. Ja Hän katsoi opetuslapsiin ja sanoi, "Haluatteko te myöskin mennä?" Jopa seitsemänkymmentä Hänen Itsensä palvelukseen asettamaa saarnaajaa jätti Hänet. Ja Hän kysyi, "Haluatteko te myöskin mennä?"

olla. En tiedä mitä se tulee olemaan, enkä milloin se tulee olemaan. Mutta kun Hän on valmis, silloin olen minäkin. Katsokaahan nyt tänne. MINÄ TOIVON ETTÄ HÄN TULEE KRUUNAAMAAN MINUN PALVELUSTEHTÄVÄNI NIIN ETTÄ HÄN SALLII MINUN OTTAA SANAN VAATTEET JA PUKEA HÄNEN MORSIAMENSA SANAN VAATTEISIIN JA HÄNEN VANHURSKAUTEENSA. TOIVON ETTÄ HÄN TULEE KRUUNAAMAAN MINUT JA SALLII MINUN SEISTÄ SIELLÄ TUONA PÄIVÄNÄ JA SANOA, "KATSO JUMALAN KARITSA JOKA OTTAA POIS MAAILMAN SYNNIN."

122. On niin monia mäkiiä kiivettäväksi ja on rasitusta, ja joskus se käy raskaaksi; mutta tuo Yksi joka osoittaa kulkutietä, tietää tarkalleen mikä on parasta. Hän tietää mikä on parasta. "Matkan vaivat eivät näytä miltään, kun me tulemme tien päähän." Etsikääm-me noita verisiä jalanjälkiä. Vain muistakaa, ystävät, "Hiekkaa on peseytynyt tuon Galilean rantojen Muukalaisen jalanjälkiin; ja tuota ääntä joka vaimensi kovan aallokon, ei enää kuulla Juudeassa. Mutta tuon yksinäisen Galilealaisen polkua, minä niin mielelläni seuraan tänään; ja matkan vaivat eivät tule näyttämään miltään, kun tulen tuon tien loppuun."

123. Tämän ensimmäisen Kirjoitusten osan jonka luin, Hän antoi minulle, ollessani nuori mies, vain poikanen, seistessäni siellä olkapäät suorina, rinta ulkona ja aaltoileva musta tukka päässäni. Ja nyt olen kumaraharteinen, kaljupäinen, harmaantuva, vanha mies, viidenkymmenen kolmen. Mutta Hän on aina vain suloisempi päivien vierieessä. Enkä minä ole karttanut julistaa teille koko Jeesuksen Kristuksen Evankeliumia. Ja minun sydämeni kaipaus on nähdä Seurakunta jonka puolesta Hän on kuollut, vaetetettuna Hänen Oman Verensä vanhurskaudessa, puettuna Hänen Sanassansa ja Hänen Sanansa vanhurskaudessa, sillä Hänen Sanansa ei voi koskaan pettää. Ja senvuoksi minä tiedän että jos minä tulen seisomaan Sanan rinnalla, ja olemaan uskollinen Sanalle, ja jos Sana pysyy minussa ja minä Hänessä, niin tuona päivänä minä tulen olemaan onnellinen siitä että pysyin uskollisena."

124. Minä en tiedä mitä tulevaisuus pitää sisällään, mutta te näette missä me olemme, ettekö vain? Te näette miksi jokainen sanoo, jopa jotkut minun virkaveljistäni sanovat, "Veli Branham on kokonaan lopussa." Näettekö? "Kokonaan lopussa." "Ah, me emme enää kuule paljoa tehtävän." Katsokaahan, he eivät yksinkertaisesti ymmärrä, siinä kaikki. He eivät yksinkertaisesti ymmärrä, he eivät näe Sitä.

125. Itinä uskon että suurin asia mitä Paavali halusi, kun hän sanoi, "Minun aikani on lopussa nyt," uskon että hänen sydämensä suurin halu oli olla marttyyri. Se oli kaikkien heidän sydäntensä halu noina päivinä. Oletteko

sotajoukkonsa kanssa. Se oli tuolloin kun hänen nimensä Jaakob joka on “syrjäyttäjä”, muutettiin Israeliksi, joka on “prinssi Jumalan edessä,”

kun hän lähti liikkeelle seuraavana aamuna palvelustehtävänsä kruunattuna. Hän meni sin ne ja kohtasi Eesaun, eikä halunnut mitään apua häneltä. Aamen. Uskollisena Sanalle.

Se on tapa miten Jumala tekee asiat, eikö niin? Hän tekee asiat Omalla tavallansa.

117. Monilla minun veljistäni on suuri kansansuosio tänään kirkkokunnallisten veljiensä keskuudessa. Te vain lausutte yhden nimen, ja pojat, se on kuin tuli kaikkialla. Se on totta, vain lausumalla tämän erään määrätyn henkilön nimen. Ja loppujen lopuksi, kun Herra puhui minulle tuona päivänä täällä alhaalla joella, se raivasi tien tuolle herätykselle ympäri maailman, ja siitä on tullut joka ainoa noista suurista evankelistoista.

118. He menivät suoraan takaisin ollakseen veljiensä kanssa, näettehän, noihin kirkko kuntiin joista he tulivat. He tulevat ulos tänne ja pitävät kokouksen sekoitettuna kirkkokuntien kanssa ja sitten he menevät jälleen suoraan takaisin niihin. Heillä on suurisuosio, he ovat suuria nimiä radiossa ja sanomalehdissä. Jokainen puhuu heistä hyvää.

119. Mutta kaikki ovat hyljänneet minut, koska minä otin totisen Sanan ja seisoin Sanan rinnalla. Minä olen seissyt juuri täällä tekemässä sitä mitä Hän käski minua tekemään, olen saarnannut Sanaa enkä kirkkokunnallista filosofiaa. “Saarnaa Sana,” se oli minulle annettu tehtävä, “pysy Sanan kanssa.” Ja veljet, te jotka kuuntelette tätä nauhaa, minä olin suuri mies kun tulini keskuuteenne vain parantaen sairaita ja puhuen näyistä ja näyttäen asioita. Mutta kun aloin kertoa teille Totuutta Sanasta, niin minkä vuoksi te käänsitte selkänne minulle? Käsittekö te että se täyttää vain sen minkä Kirjoitus sanoo? Kyllä, se tekee sen» Nyt on tuskin paikkaa johon voin päästä.

120. Kirjeitä tulee koko ajan. Yksi tuli juuri hiljattain ja siinä sanottiin, “Veli Branham, minulla oli mitä suurin luottamus sinuun, mutta sitten minä kuulin sinun sanovan että tuo kirkkokunta johon minä kuulun oli luopumassa. Tästä eteenpäin minulla ei ole enää minkäänlaista luottamusta sinuun. Siellä sinun kokouksessasi oli noin kaksikymmentä viisi veljeä minun kirkkokunnastani, ja me yksinkertaisesti nousimme ylös ja lähdimme ulos kun sinä sanoit sen.”

121. Ho niin, kaikki ovat hyljänneet minut, mutta on yksi asia, Hän on seissyt rinnallani. Minä en ollut tottelematon Taivaalliselle näylle joka tapahtui täällä alhaalla joella. Olen pysynyt uskollisena sille. Hän on ollut uskollinen minulle. Minä luotan siihen, että Hän jonakin päivänä, en tiedä milloin, on kruunaava minun palvelustehtäväni. Minä tulen pysymään niin uskollisena kuin vain voin

45. Ja silloin Pietari puhui nuo huomionarvoiset sanat, sanomalla, “Herra, minne me voisimme mennä? Sinulla yksin on Iankaikkinen Elämä.”

46. Juomatkaa. Mutta aika tuli että hylkääminen tapahtui, ja sen täytyy tulla. Sen on pakko tulla. Ja nyt minulla on tässä useita profeettoja ja asioita joihin viitata, todistaakseni teille että aika tulee. Ja se on nyt tullut minulle. Ei ole tarvetta yrittää kiertää sitä, se on täällä ja teidän yksinkertaisesti täytyy ottaa se vastaan. He eivät yrittäneet välttää sitä, vaan he seisoivat ja vastaanottivat sen, eivätkä hävenneet Evän-keliumia.

47. Huomatkaa mitä Paavali sanoo,”Minä olen taistellut hyvän taistelun. ‘Olen juoksuni päättänyt.’ Eräessä paikassa hän sanoo,”Olen taistellut petojen kanssa, ja minut vapautettiin leijonien kidasta.” Ja nuo kaikki asiat joita hän teki, Jumala oli hyvä hänel-Mutta aika tuli jolloin hänen tuli lähteä.

48. No niin, onnimiteltävä asia, miksi sellainen mies, saarnaaja ja ystävä kuin Deemas oli Paavalille, milloinkaan voisi jättää Paavaliala?

49. Te tunnette veli Baxterin, monet teistä muistavat hänet. Hänellä oli tapana lukea tämä Deemaasta ja hän sanoi, “Tiedätkö mitä minä tulen ensitöikseni tekemään, tultuani Taivaaseen, veli Branham?” Minä sanoin,”Mitä?”

50. Hän sanoi, “Minä tulen ensitöikseni etsimään käsiini Deemaan ja iskemään häntä niin lujaa kuin voin.” Ja hän sanoi, “Hän on kääntyvä ympäri ja sanova, ‘Baxter, minkä-vuoksi sinä teit sen?’” Hän sanoisi, “Miksi sinä jätit pienen Paavali raukan silloin kun kaikki hylkäsivät hänet?” Minä en ole samaa mieltä sen kanssa, koska en usko että siellä ylhäällä on mitään tappeluja, mutta mieleeni vain tuli veli Baxterin sanat, koska hän tunsin sellaista sääliä Paavaliala kohtaan.

51. No niin, mitä Paavali oli tehnyt? Hän oli saarnannut niin uskollisesti kuin vain oli osannut, ja Pyhä Henki oli hänen yllään. Ja kun hän kirjoitti sinne koskien noita nais-saarnaajia ja muita asioita, niin voin kuvitella kuinka siellä räjähdettiin.

Hän sanoi, “Pysyköön naiset vaiti seurakunnissa, sillä heidän ei ole lupa puhua,” ja hän itse oli vankilassa juuri silloin.

52. Voitteko kuvitella mitä jotkut noista piispoista sanoivat? “Hah! Tuo kaveri siellä vankilassa, mitä tekemistä hänellä on kirjoittaa meille tänne?” Näettekö? “Ja siellä hänellä on Timoteus, tuo viininjuoja kanssaan. Siellä hän ruokkii Timoteusta viinillä ja itse makaa vankilassa, ja-sitten hän kirjoittaa meille, sanoen mitä Pyhän Hengen tulisi käskä meidän tehdä.”

53. Mutta hän sanoi tämän, “Mitä? Tuliko Jumalan Sana ulos teistä? Ja tuliko se vain teille? Jos joku ajattelee itsensä olevan hengellinen tai profeetta, hän tunnustakoon, että mitä minä kirjoitan, ne ovat Herran Käskyjä.” Näettekö?

54. Katsokaahan, aika tulee, ystävät. Ja minä haluan ihmisten, niissä maissa jonne nauha menevät, muistavan että eroittautumisen ajan täytyy tulla. Sen täytyy tehdä se. Minä en tiedä kuinka kaukana minä olen tieni päästä. Minä en tiedä. Se riippuu Jumalasta. Minä en tiedä mitä, huominen on. mitä se pitää sisällään. mutta minä tiedän Kuka pitää sitä käsissänsä. Niinpä se on mille minun uskon on rakennettu.

55. No niin, minä en usko että Deemas hylkäsi hänet ja alkoi juosta yöklubeissa. Minä en voi kuvitella Deemaksen tehneen sitä, koska Deemas oli Hengellä-täytetty mies. Hän oli suureksi avuksi. Jos olette koskaan lukeeet Beemaksen historiaa, niin hän oli huomattava saarnaaja, hieno sivistynyt mies, korkeasti kiilloitettu ja koulutettu. Hän oli älykäs mies. Mutta miksi hän hylkäisi Paavalin? Minä en usko että hän halusi mennä yöklubeihin tai muualle. Mutta minä uskon että se oli Jumala joka eroitti Paavalin.

56. Ottakaamme joitakin Deemaan ajatuksista. Niinkuin minä eräänä päivänä istuessani mäen syrjässä auringonnuosun aikaan ajattelin, “Miksi Deemas halusi jättää tuon miehen? Miksi hän jättäisi tuon pienen saarnaaja raukan, joka oli johdattanut hänet Herralle, miehen joka oli raivannut tien herätykselle Pakanain keskuudessa ja joka oli todellinen profeetta?” Kukaan ei voi sanoa mitään muuta kuin että hän oli profeetta. Hän oli enemmän kuin profeetta, hän oli apostoli, ja suuri ja väkevä apostoli Pakanoille. Ja Deemas oli paljon yhteydessä Paavalin kanssa, ja hän oli nähnyt Jumalan Hengen liikkuvan tuon miehen yllä. Miksi hän kääntäisi selkänsä sellaiselle henkilölle, joka oli vahvistettu Kristuksen palvelijaksi? Huomasitteko mitä Paavali tässä sanoi, Rakastaen tätä nykyistä maailmaa.” Minä en nyt usko että Deemas tuli luopioksi. En usko hänen tehneen sitä. Mutta uskon että hänellä oli väärä mielipide Paavalista.

57. No niin, Deemas tuli rikkaasta perheestä ja hän oli rikas, ja raha joskus merkitsee uskontoa ihmisille. Kuten se mitä he sanovat Kaliforniassa että, “Jos teillä ei ole kolmea Cadillac’ia, niin te ette ole hengellinen.” Niinpä se merkitsee sitä että jos teillä ei ole menestystä ja jos teillä ei ole kaupungin hienointa kirkkoa, niin ihmiset eivät tule. Se on melkein sillä tavalla täälläkin. Se todistaa sen. Teillä täytyy olla maan hienoin seurakunta, tai he sanovat, “Oh, ethän tarkoita että olet liittynyt tuon-kaltaiseen pieneen ryhmään?”

113. Ja silloin kun Daniel seisoi niin uskollisena Jumalalle, että hän meni... He sanoivat, “Tuo mies, tiedättehan, hän oli kerran suuri mies täällä kuningaskunnassa.” Mutta Dariuksen hallituksen aikana, se oli Daniel joka pysyi uskollisena Jumalalle. Se oli Daniel joka pysyi Jumalan Sanan kanssa, eikä sekoittunut minkään muun kanssa. Ja he sanoivat, “No niin, hänen palvelustehtävänsä on lopussa, koska olen lukenut paikallisesta lehdestä että hänet tullaan heittämään leijonien luolaan muutaman päivän kuluttua.” Hänet heitetään Valtion vankilaan, tai jotakin sellaista, näettehän. “Me tulemme heittämään hänet leijonien luolaan.” Mutta mitä Jumala teki? Jumala sinetöi hänen palve-lustehtävänsä muuttamalla kuninkaan sydämen, niin että tiedotus lähetettiin kaikille kielille ja kansoille ympäri maailman, että jokaisen tuli pelätä Danielin Jumalaa, koska Hän oli Jumala joka voi vapauttaa. Aamen.

114. Niinpä te näette että se on aina sillä hetkellä, kun ihmiset hylkäävät miehen, Jumalan palvelijan joka pysyy uskollisena Sanalle, jolloin on kruunamisen aika, Jumalan sinetöidessä heidän palvelustehtävänsä.

115. Kyllä, se oli sitä noille Hebrealais lapsille jotka eivät halunneet kumartaa tuota kuvaa kuningas Nebucadnessarin aikana. He pysyivät uskollisina Jumalalle, sillä Jumalan Sana oli sanonut, “Älkää kumartuko minkään kuvan edessä palvoaksenne sitä.” He pysyivät uskollisina Sanalle. Ja se oli paikallisessa lehdessä ja uutisissa kerrottiin kaikki siitä, tai mitä se olikin noina päivinä. Heillä oli tapansa levittää uutiset. Ei tietenkään paikallisessa lehdessä, mutta sanoaksemme sen niin että saatte käsityksen siitä. Mutta siellä ilmoitettiin että heidät tultaisiin polttamaan seitsenkertaisesti kuumennetussa pätissä. Monta päivää aikaisemmin he aloittivat tuon pätisin lämmittämisen saadakseen sen seisemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallista. Se oli niin kuuma että se kuluttaisi teidät jos menisitte sataa metriä lähemmäksi sitä. Mutta he menivät suoraan tuohon tuliseen pätsiin ja tulivat ulos ilman että heissä oli edes hajuakaan tulesta. Ja Nebucadnessar sanoi, “Jokainen mies joka ei palvo tätä Jumalaa, tapettakoon hänet ja hänen lapsensa, ja poltettakoon hänen talonsa ja tehtäköön lantakasaksi.” Näettekö? Heillä oli maailmanlaajuinen herätys, koska he olivat uskolliset Sanalle. Se on mitä tapahtui. Kyllä. Pysykää uskollisena Sanalle, se aina maksaa takaisin ihmeellisellä tavalla.

116. Jaakob, me mainitsimme hänet hetki sitten. Minulla on hänen nimensä kirjoitettuna tänne. Tässä hän oli, pikku pelkuri, mutta hän viipyi. Hän pelkäsi Eesauta siellä. Oi, ja hän tiesi olevansa poissa Jumalasta. Hän oli ollut poissa Jumalasta kaikki nämä vuodet, mutta hän aina yritti pysyä uskollisena tuolle Sanalle. Ja tässä Jumala oli kutsunut hänet ja käskenyt menemään takaisin kotiinsa. Tässä hän oli velvollisuuttaan täyt tässä ja siellä oli Eesau

Häntä pilkattiin enemmän kuin ketään muita yhteenpantu-’ na. Luonto, luomakunta, kaikki pilkkasi Häntä, koska se oli vääristyneessä tilassa. Se on syy miksi ihmisten sydämet pilkkasivat todellista Jumalan palvelijaa, koska luonto on kieroutunut. Luonto on kieroutunut, siinä on syy.

110. Jos luonto ollen kieroutunut on niin kaunis kuin se onkin, niin mitä se tulee kaan olemaan kun se tulee käännetyksi Jumalan tahtoon? Jos maa voi tuottaa viinirypäletertun jota kantamaan tarvittiin kaksi miestä, niin mitä tuo kieroutunut maa tulee kaan olemaan, kun se on käännetty takaisin Jumalalle. Kun Kristus tulee, erämaa on kukkiva kuin ruusu. Oi, mikä aika se tulee kaan olemaan, kun miesten sydämet on ‘ muutettu jumali siksi miehiksi, jotka ovat telineet valintansa nyt, ja tulevat elämään tuossa paikassa» Aamen. Se tulee olemaan todellinen muutos ja kuivat paikat virtaavat vettä ja maa kukkii ja kukkii.

111. “Tuossa pimeässä hetkessä, repeilevien kallioiden ja pimenevien taivaiden keskellä,” sanoo runoilija, “ minun Pelastajani kumarsi päänsä ja kuoli; avautuva esirippu paljasti tien Taivaan iloon ja loputtomaan päivään.” Hänen täytyi tehdä se voidakseen valmistaa tien meitä varten. Hiin se on. Mutta mitä Jumala teki? Hän oli uskollinen Sanalle ja syleili ristiä. Mutta oliko se Hänen palvelustehtävänsä loppu? Päätyikö Hänen palvelustehtävänsä? Jumala kruunasi sen kaikkein suurimmalla kruunulla millä kruunata voi. Hän kruunasi sen Pääsiäisaamuna, ylösnousemuksella. Hän kruunasi meidän Herramme Jeesuksen palvelustehtävän, Hän nousi ylös kuolleista ja on elossa iankaikkisesti. Hänelle ei merkinnyt mitään vaikka kaikki hylkäsivät Hänet, Hänet kruunattiin! Kyllä! Kyllä vaan! Hänet kruunattiin senvuoksi mitä Hän oli, Hän teki sen nostamalla Hänet ylös kuolleista.

112. Samoin oli Elian kanssa. Me puhuimme hänestä hetki sitten. Eliasta, tuosta köyhästä murtuneesta profeetasta, joka makasi siellä korvessa lintujen ruokkimana. Hän oli pieni laiha ja ehkä kumarainen, öljyastia riippumassa vyössään, parta kasvoilla, ja hänen päänsä oli mahdollisesti kalju ja auringon polttama, kävellä laahustaen kepin kanssa tällä tavalla, mutta syvällä tuossa pienessä vanhassa sydämessä sykki Jumalan Henki. Kun Jumala näki pienen vanhan väsyneen palvelijansa tulevan tiensä päähän, jokaisen hyljätessä hänet, niin jättikö Hän häntä pulaan? Hän lähetti vaunut noutamaan ylös väsyneen palvelijansa. “Sinun ei edes tarvitse kävellä ylös niinkuin Eenok teki, Minä tulen ottamaan sinut kotiin vaunuissa.” Se on totta. Hän kruunasi hänen palvelustehtävänsä, ja hän ajoi vaunuissa kotiin. Se ei ole niinkään hullua, tiedättehän. Kyllä, hänen ei tarvinnut kävellä kotiin, Jumala lähetti vaunut noutamaan hänet ylös, koska hän oli väsynyt. Minä pidän siitä. Aamen. Pieni, vanha ja väsynyt palvelija raukka, Hän nosti hänet ylös ja otti hänet Kotiin.

58. Tiesittekö että meidän Herrallamme ei ollut paikkaa minne päänsä laskea? Tiesittekö että Hän omisti vain yhden viitan? Hän oli vain jonkinlainen henkilö jota voitiin tönä. Eikä Hänellä ollut paikkaa minne päänsä laskea. Mutta he ovat voineet ajatella samoin Hänestä, ja varmasti tekivätkin.

59. Ja minä uskon että Deemas näki jotakin mikä näytti epäonnistumiselta Paavalin palvelustehtävässä. Minä uskon hänen ajatelleen että tuo vanha mies oli menettänyt kosketuksen Jumalaan. Hän ajatteli sitä kuinka ihmiset olisivat repineet silmät päästään antaakseen ne Paavalille...

60. No niin, Paavali sanoi sen. Hän sanoi, “Te olisitte jopa repineet silmänne ulos ja antaneet minulle.” Koska me uskomme että Paavalilla oli huonot silmät, sillä hän sanoi, ‘Minä olen kirjoittanut suurilla kirjaimilla.’ Hän sanoi, “suurilla kirjaimilla.” Hän oli Roomassa, siellä vankilassa. Jotakin oli vialla ja hän sanoi silmiensä haitanneen häntä tuosta Taivaallisesta näystä asti. Ja ihmiset olisivat kaivaneet silmät päästään, näettekö. Ja Paavalin silmät vaivasivat häntä, ja hän kärsi niistä. Ja kolmesti hän pyysi että Herra parantaisi hänet. Ja hän sanoi, “Etten liikaa ylpistyisi monien ilmestysten vuoksi, minulle lähetettiin Perkeleen sanansaattaja jatkuvasti iskemään minua.” Ho niin, se voi tulla melko hyväksi ja sitten lyödä häntä jälleen. Sitten hän jälleen tulisi paremmaksi ja sitten se jälleen iskisi häntä.

61. Katsokaahan, Paavalilla oli palvelustehtävä joka oli suurempi kuin kaikkien loppujen apostolien yhteensä. Jotkut heistä olisivat voineet sanoa, “Minä vaelsin Jeesuksen kanssa.” Mutta kaikki muutkin miehet kadulla vaelsivat Hänen kanssaan Hänen ollessaan täällä. Mutta Paavali näki Hänet Tulipatsaassa senjälkeen kun Hän oli kuollut, haudattu astunut Taivaaseen ja palannut takaisin ja kutsunut Paavalin, näettekö, tiellä Damaskukseen. Ja hänellä oli suurempi palvelustehtävä kuin Matteuksella, Markuksella, Luukkaalla tai kenelläkään toisella. Hän oli kaukana heidän ohitseen. Ja hän sanoi, “Etten minä nyt ylpistyisi ja sanoisi, ‘Ho niin, te miehet ette tiedä mitään Siitä, minä näin Herran Hänen Taivaaseenastumisensa jälkeen.’”

62. He saattoivat sanoa, “Me vaelsimme Hänen kanssaan.” Mutta niin tekivät kaikki nuo ihmiset siellä Galilean ja Nasaretin ympäristössä. He kaikki kulkivat Hänen kanssaan.

63. Mutta katsokaahan, Paavali oli puhunut Hänen kanssaan ja nähnyt Hänet siinä muodossa jossa Hän oli ennenkuin Hänet tehtiin lihaksi. Hän antoi Paavalille tehtävän siinä tilassa, kun Hän oli tuossa Valossa. Hän antoi tehtävän Paavalille. Ja Paavali oli nähnyt Hänet. Ja hän sanoi, “Etten minä ylpistyisi, tuntisi itseäni hieman teitä muita veljiä ylemmäksi, minulle on annettu Perkeleen sanansaattaja,” pitämään hänet alaslyötynä. Ja hän sanoi,

“Minä pyysin Herraa kolmesti ottamaan sen pois minulta. Ja Hän vastasi, “Paavali, Minun armossani on sinulle kylliksi.”¹ Sitten Paavali sanoi, “Minä kerskaan heikkouksissani, koska kun minä olen heikko silloin minä olen voimakas. Näettekö, minä tulen kerskaamaan siinä!”

64. Huomasitteko nyt kuinka miehellä, jolla oli suurempi palvelustehtävä kuin kenelläkään heistä jotka olivat olleet kentällä, Paavalilla oli suurin palvelustehtävä heistä kaikista, ja hän oli nähnyt Jeesuksen Tulipatsaassa, ja Tämä oli antanut hänelle tehtäväksi tehdä sen mitä hän oli tehnyt, ja tuo sama Jumala, tuo sama Voima oli vahvistanut sen merkein ja ihmein niin että siitä ei ollut kysymystäkään; ja kuitenkin hän oli niin köyhä että hänellä oli vain yksi päällysvaippa, ja hän saarnasi ihmisryhmälle joka olisi kaivanut silmät päästään hänelle ja jotkut heistä olivat miljonäärejä. Ja kuitenkin Paavalilla oli vain yksi vaippa. Hän sanoi, “Tuo tuo vaippa, täällä on tulossakylmää.” Hän oli vuorimaassa. Hänellä oli vain yksi vaippa.

65. Ja Deemaksella, tuolla korkea-arvoisella miehellä, tuolla korkeakaliberisella, sivistyneellä, koulutetulla ja rikkaalla miehellä oli monia vaihtovaatteita, ja hän sanoi, “Tuolla kaverilla on jotakin vialla. Hänellä on monia ystäviä jotka kaivaisivat silmät päästään antaakseen ne hänelle, ja kuitenkin hän oli niin köyhä ettei hänellä ollut edes päällystakkia. Jotakin oli vialla Paavalin kanssa.”

66. Oi, te tiedätte että tuo henki ei koskaan lähde maailmasta, heillä yhä on se sillä tavalla. Raha ei ole Jumala. On vain yksi Jumala. Näettekö? Mutta ihmiset ajattelevat että koska teillä on suuri palvelustehtävä, teidän tulisi omistaa sitä ja tätä, ja kaikkia näitä suuria asioita ja suuria kouluja. Tai ainakin se on minun mielipiteeni. Jumala toimii yksilön kanssa. Jumala ei koskaan määrännyt meitä tekemään sellaisia asioita.

67. Mutta Paavali jolla oli vain yksi vaippa, kääntää Timoteusta tässä tuomaan sen hänelle, koska siellä ylhäällä oli tulossa kylmä. Mies jolla oli sellainen palvelustehtävä, että hän saarnasi kymmenille tuhansille, niinkuin Paavali teki, ja palvelustehtävä joka voi tehdä kaikenkaltaisia ihmeitä ja hän oli nähnyt Jeesuksen Tulipatsaassa antavan hänelle tehtävänsä, ja kuitenkin hän omisti vain yhden vaipan. Deemas sanoi, “Tuon-kaltainen mies,” ja hän kääntyi pois hänestä.

68. Hänen ollessaan saarnaamassa siellä Trooan suunnalla, me näemme että siellä oli eräs mies joka oli kupariseppä. Ja hän oli roisto, ja vihasi Kristillisyyttä. Ja hän teki kaiken minkä voi Paavalille, heittäti hänet vankilaan, ja Paavali jopa varoitti Timoteusta hänestä sanon, “Pidä silmillä tuota kaveria.” Ja tässä on Deemas! Oi Jumala, salli ihmisten kuulla se! Tässä

106. Ho niin, ettekö te tiedä että ne asiat jotka ovat tapahtumassa tänään, täyttävät Kirjoitukset tarkalleen kirjaimelleen? Miksi ihmiset sanovat näitä asioita? Miksi nämä kirkkokunnat raivoavat? Miksi he tekevät sen? Se on kirjoitettuna Kirjoituksissa, että he tulevat tekemään sen. He kävelevät suoraan siihen ja tekevät sen itse, sokeina ja tietämättä että he tekevät sen. Luuletteko te Juudaksen tienneen että hän näytteli Juudaksen osaa? Uskotteko te Faaraon tienneen että hän näytteli sitä osaa mitä tarkoitusta varten Jumala oli hänet nostanut esiin? Luulisitteko että Eesau olisi tehnyt niitä asioita joita hän teli? Tietenkään ei. Mutta on sanottu, “Heillä on silmät eivätkä voi nähdä, korvat eivätkä voi kuulla.” Mutta tarkatkaa Kirjoitusta, Se on avautumassa. Näettekö? Me olemme lopun ajassa ja sen täytyy olla tällä tavalla.

107. No niin, Hänen seurakuntansa hylkäsi Hänet. Kaikki ihmiset ja luonto hylkäsivät Hänet. Puhukaapa siitä että joku olisi hyljätty. Paavalin hylkääminen ei ollut mitään siihen verrattavaa. Jopa luomakunta jonka Hän oli luonut hylkäsi Hänet, kuu, tähdet, aurinko ja kaikki, Jumala ja kaikki. Uimiset, Jumala, luonto, kaikki hylkäsivät Hänet, Hän kuoli yksin. Kadottiko Hän palvelustehtävänsä? Ei vaan Hän täytti sen. Sellainen kuuluu siihen. Se on mitä tapahtuu. Sen täytyy kuulua siihen.

108. No niin, kaikki hylkäsi Hänet. Mutta se oli siihen aikaan kun Jumala astui näyttämölle. Kuka tahansa mies joka tuntee Sanan tulee pysymään Sanan kanssa, tietäen että Sana on Jumala. Näettehän, ja Sanan täytyy avata Itsensä. Pettämättömän Sanan täytyy avata Itsensä. Sen täytyy tehdä se, koska Sana on Jumala. Ja jos Se on toiminut toisissa kautta ajanjaksojen, niin Se toimii samalla tavalla juuri nyt, koska Se on Jumala. • Älkää milloinkaan unohtako sitä. Sillä Jeesus tiesi että Hän oli Sanan täyteys. Hän ei ollut ainoastaan profeetta, vaan Hän oli Jumala Itse. Hän oli Sana. Siitä syystä eivät ainoastaan ihmiset hylänneet Häntä, mutta myöskin luonto hylkäsi Hänet. Koko luomakunta hylkäsi Hänet, kaikki, tähdet, kuu, eikä ollut mitään valoa kun Hän kuoli. Kaikki oli hyljännyt Hänet, näettekö, koska Hän oli kaikkien asioiden luoja. “Hän oli maailmassa, ja maailma oli Hänen tekemänsä, eikä maailma tuntenut Häntä.” Näettekö? Hän oli kaiken Luoja. Aivan kaiken! Me emme luo, mutta me yritämme käännättää, ja nuo joita me yritämme käännättää ovat ne jotka hylkäävät ja kävelevät pois. Näettekö? Kun aika tulee Sanan tulla todelliseen näyttöön, silloin sen täytyy olla sillä tavalla. Muistakaa nyt, se oli silloin kun Jumala astui näyttämölle.

109. Ja meidän Herramme Jeesuksen elämässä, Hän teki valtavia tekoja palvelustehtävänsä ensimmäisenä puolenatoista vuotena, oh, kuinka Hän olikaan väkevä mies! Milloinkaan ei ole ollut mitään Hänen kaltaistaan maan päällä, eikä sen jälkeenkään, eikä tule olemaankaan. Mutta mitä tapahtui?

puhua kuolleele miehelle haudassa ja nostaa hänet ylös, kuinka voi mies, joka voi kertoa ennakkolta tapahtumat pilkulleen milloinkaan epäonnistumati, seistä oikeudessa kasvot verta vuotaen ja parta revittynä, humalaisten sotilaiden syljen valuessa alas Hänen kasvojansa, riepu päässään, ja sallia heidän lyödä Häntä päähän kepillä ja sanoa, “Profetoi meille kuka Sinua löi, ja me tulemme uskomaan sen”? No niin, opetuslapset vain menivät pois ja sanoivat, “Ah.”

103. KATSOKAAHAN, HE NIIN NOPEASTI UNOHTAVAT MITÄ JUMALA ON TEHNYT ! Kuinka Mooses, seistessään : Punaisen Mren rannalla sanoi, “Jumala on tehnyt kymmenen huomattavaa ihmettä, ja oletteko te yhä niin rikollisia että ette tiedä että Hän on yhä Jumala?” Hän oli mennyt sinne ja iskenyt maata, pannut kirouksen maan ylle. Hän toi esiin sammakoita, kirppuja, kärpäsiä - ja kuoleman enkeli kulki maan halki, tappaen kaikki esikoiset. Ja kuitenkin Punaisella Merellä nuo ihmiset eivät halunneet seurata häntä. Kuinka nopeasti, niin pian kuin teidän suosionne... Kun he näkivät noiden satojen tuhansien miesten kiiltelevät keihäät, kun he tulivat sillä tavalla, ja siellä oli ehkä miljoona miestä tulossa, ja sotavaunut ryskyivät ja pöly lensi, he lamaantuivat ja sanoivat, “Mooses, meidän olisi tullut kuolla siellä Egyptissä.” Näettekö? Ja Jumala sanoi että Hän antoi heidän kuolla erämaahan epäuskon vuoksi. “Mooses, sinun palvelustehtäväsi on kykenemätön, siinä kaikki. Sinua ei enää ole.” Näettekö, he eivät ymmärrä. He eivät käsitä sitä.

104. Ja samoin oli silloin kun Jeesus, tuo nuori Rabbi tai Opettaja, tai Galilean Profeetta, oli tehnyt kaikkia noita ihmeitä ja muita asioita. “Kuinka Hän koskaan voi seistä ja antaa tuollaisen asian tapahtua? Kuinka hän voi antaa miesten sitoa Itsensä, Hän joka voi särkeä haudan sinetin ja herättää ylös kuolleen miehen, kutsua hänet takaisin lankaikkisuudesta? Kuinka Hän voi tehdä niin, Hän joka voi puhua kuolleele pojalle ja tuoda hänet jälleen elämään; Lasarukselle, joka oli kuollut ja mädäntynyt haudassa? Kuinka Hän voi seistä ja sanoa, ‘Minä olen Ylösnousemus ja Elämä. Kuka tahansa joka elää ja uskoo Minuun ei koskaan kuole.’ Ja sitten Hän seisoo siellä kahlehdiittuna, kasvoin syljettyinä, eikä edes avaa suutansa”? Opetuslapset sanoivat, “Hän on menettänyt palvelus tehtävänsä . “ Kyllä, sillä tavalla se tapahtuu. Jumala, tämä surkuteltava maailma!

105. Jopa Hänen seurakuntansa, nuo kaksitoista, joihin Hän oli mielistynyt ja kertonut heille kaiken, eikä yksikään heistä... He käänsivät selkensä Hänelle. Ainoastaan yksi seisoi Hänen rinnallaan, ja se oli Johannes. Juuri sillä hetkellä kun kaikki oli mennyttä, ja kaikki toivo oli poissa, Hänen ollessaan siellä sidottuna, pilkattuna ja syljettyinä... He eivät tienneet että se oli Kirjoitusten täyttämiseksi.

seisoi Deemas miehen rinnalla joka oli lyönyt miehen sokeudella vastustettuaan häntä. Nyt te Kristuksen Kirkon saarnaajat, mankää nyt takit yllenne. Kerran eräs heistä sanoi minulle, “Lyö minut sokeudella! Lyö minut sokeudella! Jos sinulla on Pyhä Henki, niin lyö minut sokeudella!”

Minä sanoin, “Sinähän olet jo sokea.” Näettekö?

69. No niin, miksi Paavali ei lyönyt tuota kupariseppää sokeudella? Tuo samankaltainen henki joka on ihmisten yllä jotka ajattelevat niin, on sama joka oli Deemaan yllä. Mies joka voi lyödä miestä sokeudella siksi että tämä vastustaa häntä, voi antaa jonkun kupa risevän pilata palvelustehtävänsä kaupungissa. Epäilyksettä Deemas sanoi, “Hän on lopussa, hän on menettänyt lahjansa. Hän on menettänyt lahjansa lyödä sokeudella.”

70. Ettekö te näe kuinka tuo henki yhä elää. Sanotaan, “Sinä olet lopussa, veli”? Oh! Se menee ihmisten päiden ylitse. He eivät yksinkertaisesti käsitä sitä, siinä kaikki. Katsokaahan, he eivät yksinkertaisesti voi nähdä sitä. He eivät ymmärrä.

71. Hän ei lyönyt tuota miestä sokeudella, koska hän ei halunnut tehdä sitä. Eikö Jeesus sanonutkin, “Minä en tee mitään ennenkuin Isä näyttää Minulle ensin”? Enkö minä kertonutkin teille siitä kuinka äitini maatessaan kuolemassa vuosia sitte, saattoi sanoa, “Bill, mitä minulle tulee tapahtumaan?” Piina en voinut sanoa mitään ennenkuin Jumala sanoi sen ensin. Ja se oli juuri se mitä tapahtui. Mies ei voi, hän on epäonnistunut alusta alkaen. Hän on vain työkalu jonka kautta Jumala työskentelee, ja Jumala työskentelee Oman tahtonsa. Mutta kun te näette näitä erikois-super ihmisiä joilla aina on sitä ja tätä ja jotakin muuta, NIIN TEIDÄN ON PARASTA PYSY-Ä POISSA SIITÄ. Katsokaahan”, Jeesus Itsekään ei tehnyt sitä. Hän sanoi, “Minä vain työskentelen kun Isä työskentelee. Hän näyttää Minulle mitä tehdä ja sitten Minä menen ja teen sen. Minä en voi tehdä mitään muulla tavalla kuin siten.”

72. Ja tässä Deemas näki Paavalin, miehen jolla oli sen kaltainen palvelustehtävä, olevan kuitenkin niin köyhän että hänellä oli vain yksi päällysvaippa, jonka hän halusi Timoteuksen tuovan hänelle. Vain yksi päällystakki? Mutta Paavali antoi esikuvan kuten Kristuskin, Hänellä oli vain yksi vaippa. Miksi sitten rikkaudet ja paljot rahat ja muut asiat merkitsevät niin paljon ihmisille tänään? Huomatkaa nyt. Ja hänellä oli sellainen voima että jos joku oli sitä vastaan mitä hän saarnasi, hän voi kääntyä ympäri ja sanoa, “Sinä tulet olemaan sokea määrääjäksi.” Ja tuo mies oli sokea.

73. Ja tässä oli kupariseppä joka oli tehnyt hänelle kymmenkertaisesti sen minkä tuo mies oli tehnyt, eikä hänelle tapahtunut mitään. Deemaksen on täytynyt ajatella, “Tuo vanha mies on menettänyt voimansa nyt. Hän on

kadottanut palvelustehtävänsä.” Ei, ei, hän ei ollut menettänyt palvelustehtäväänsä, ei ollenkaan. Jumala vain ei tee tuon kaltaisia asioita. Huomatkaa nyt.

74. Paavali oli jotenkin Eliaa luokkaa. Elia, tuo profeetta meni ylös vuorelle, Jumalan antaman tehtävän kanssa ja kutsui tulta lankeamaan Taivaasta, ja se lankesi. Ja hän kutsui vettä, ja se tuli. Ja sitten Jumalan sanoma käski häntä tappamaan neljäsataa pappia, ja hän hakkasi heidän päänsä irti ja ne vierivät mäkeä alas; ja sitten hän pakeni erään naisen uhkausta, erään pienen tekopyhän naisen, Iisebelin, joka oli avainasemassa siihen kaikkeen ja oli se joka oli aiheuttanut sen. Näytti kun Elia olisi ollut voitolla hänestä aluksi. Mutta Jumalalla on tapansa tehdä asioita, ja Hänen palvelijansa voi tehdä vain sen mukaisesti jos hän työskentelee Jumalan tahdon mukaan.

75. Ettekö te näe ystävät, teidän täytyy liikkua Jumalan liikkumistavan mukaisesti. Kuinka monta kertaa olenkaan istunut antamassa neuvoja veljille, ja kuinka haluaisinkaan mennä ja puristaa heidän käsiään ja sanoa, “Veljet, sillä ei ole mitään merkitystä, olkaamme vain veljiä yhdessä.” Kuinka voisin tehdä sen ja säilyttää minulle annetun tehtävän, “Saarnaa Sana”? He eivät halua tehdä sitä.

76. Olen seissyt saarnaajien Keskellä ja minulle oh sanottu, ”Veli Branham, minulla on täällä sokea täti. Minä tiedän että sinä olet Jumalan lähettämä profeetta. Mene sinne ja palauta hänelle näkönsä.” Toivoisin voivani tehdä sen. Minä tekisin sen, mutta minä en voi ennenkuin Hän käskää minua tekemään sen. Näettekö? Kukaan ei voinut tehdä sitä. Elia ei voinut tehdä sitä, eikä kukaan muukaan.

77. Nyt me näemme että Deemas oli saarnannut Paavalin kanssa, ja nähnyt kuinka Paavali nähtyään tuon ramman miehen makaavan siellä, oli sanonut, ”Minä tajuan että sinulla on usko parantua. Nouse jaloillesi, Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi.” Hän oli nähnyt hänen parantavan sairaita, ja kuitenkin hän jättää ystävänsä Teofiluksen sairaaksi.

78. “Paavali on kadottanut palvelustehtävänsä.” Se on mitä Deemaksen on täytynyt ajatella. “Jos hänellä kerran on parantamisen lahja, niin miksi hän ei parantanut tuota ystävänsä joka on seissyt hänen rinnallaan niin uskollisesti? Hän sanoi, ‘Minä jätin hänet sinne sairaana. Ja minulla ei ole päällysvaippaa ja minä haluan sinun tuovan sen mukani. Ja ole varovainen tuon kuparisevän kanssa, hän on juuri pilannut kokoukseni kaupungissa. Minun täytyi lähteä tuosta kaupungista. Hän pani minut vankilaan.’” Kuvittelen Deemaksen sanoneen, “Millaiseksi saarnaajaksi tämä onkaan paljastunut?” Näettekö?

“Painu ulos täältä, sinä fanaatikko! Häivy ulos täältä!” Se ilmeni kun hänen seuraajansa Elisa tuli esiin. Mitä he tekivät? Tämä nuori mies oli kaljupäinen ja he lähettivät lapsensa sinne ulos teke-pilaa tuosta “puoskarista.” He pitivät heitä molempia puoskareina. He sanoivat, “Vanha kaljupää! Miksi et sinä kaljupää mene ylös niinkuin Elia teki?” He eivät uskoneet hänen menneen ylös. Katsokaahan, he ajattelivat että he olivat vain puoskareita. Mutta he olivat uskollisia Sanalle, vahvistetun palvelustehtävän kanssa Elia seisoi. Hyvä on.

99. Daniel seisoi uskollisena. Te tiedätte mistä minä otan sen, se on Daniel 12, tai 9. Daniel seisoi uskollisena Sanan puolesta. Mitä hänelle tapahtui? Hän oli kuninkaan oikea käsi, mutta kun hän seisoi uskollisena Sanan puolesta, hänet erotettiin ja heitettiin leijonien luolaan. Jumalan mies seisoo uskollisena Sanalle!

100. Nuo Hebrealaiset lapset pysyivät uskollisina Sanalle, sen kuninkaan julistuksen edessä, että, “kuka tahansa joka ei kumarru tuota kuvaa, kun pasuunoihin ja niin edelleen puhalletaan, kuka tahansa ei kumarru meidän kuvaamme, heitetään tuliseen pätsiin,” ja he käänsivät selkensä tuolle kuvalle. Ja he, välittämättä siitä kuinka epäsuosituiksi he tulisivat, ja välittämättä siitä että heidät erotettaisiin seurapiireistä, he pysyivät uskollisina Sanalle. Minä pidän siitä.

101. Jaakob oli yksi heistä. Hän oli ollut poissa kotoa pitkän aikaa, ja hän kaipasi mennä kotiin nähdäkseen omaisensa. Ja hän lähti matkaan, uskollisena kutsumukselleen ja uskollisena kokoukselleen. Hänen asiansa olivat hienosti siellä, mutta Jumala alkoi toimia hänen kanssaan niin että hän menisi kotiin. Ja matkallaan kotiin, hän joutui kahden tiukan paikan väliin. Hänen vaimonsa ja lapsensa olivat tällä puolella; ja hänen vihattu veljensä, Eesau, oli tulossa tässä sotajoukon kanssa kohtaamaan häntä. Ja hän seisoi pienellä Penielin puolella siellä. Minkälainen tilanne! Eesau, vihaten häntä, oli tulossa sotajoukon kanssa kohtaamaan häntä, ja tässä olivat hänen vaimonsa ja lapsensa kaikki tällä puolella puroa, ja hänellä oli tiukka paikka. Miksi? Koska jos hän olisi pysynyt omassa maassaan niin kaikki olisi ollut hyvin, mutta hänellä oli kutsu, Jumalan Sana oli kutsunut hänet kotimaahansa. Halleluja! Jumala siunaa miestä. Hän sai myös mahdollisuuden. Kyllä vaan.

102. Jeesus oli uskollinen Isän Sanalle. “Minä teen vain sitä mitä Isä sanoo. On kirjoitettu, ‘Ihminen ei elä ainoastaan leivällä, vaan jokaisella Sanalla joka lähtee ulos Jumalan suusta.’” Jeesus, ollen iäti uskollinen tuolle Sanalle, tuli aikaan jolloin Hän kadotti kaikki ystävänsä joita Hänellä oli. Joka ainoa heistä hylkäsi Hänet ja meni pois. Kaikki heistä. Ja ihraiset jotka näkivät Häntä pilkattavan, kadottivat luottamuksensa Häneen. “Kuinka voi mies, joka saattoi

ole me joka tekee sen, vaan se on Pyhä Henki. Jeesus sanoi, “En se ole Minä joka tekee teot, vaan se on Minun Isäni.” Hän asuu minussa ja Hän tekee teot.” Mutta me löydämme noita todellisia palvelijoita kautta ajanjaksojen.

94. Tässä on nyt asia jota haluan nyt painottaa hetkisen. Se on tavallisesti sellaisella hetkellä kuin tämä, kun mies on pysynyt uskollisena Sanalla, ja kaikki ovat hyljänneet hänet, kun Jumala astuu tuon henkilön puolustajaksi ja kruunaa hänen palvelus-tehtävänsä. Näettekö? Se on totta. Mikä lohdutus! Lohdutus on rakennettu Jumalan Sanan lupaukselle. Huolimatta siitä mitä maailma sanoo, mitä maailma tekee, niin meidän toivomme eivät kuitenkaan ole rakennetut sille mitä maailma on tekemässä.

95. Minun mielestäni tuo laulu on niin kaunis. Toivoisin osaavani laulaa, olen aina ha-” lunnut laulaa. “He jotka odottavat Herraa, uusivat voimansa, he saavat siivet kuin kotka, he juoksevat eivätkä väsy, he kävelevät eivätkä näänny, opeta minua, Herra, odottamaan. Opetä minua, Herra, odottamaan polvillani.” Minä pidän siitä. “Ja omalla hyvällä ajallasi Sinä tulet vastaamaan pyyntööni; opeta minua olemaan luottamatta siihen mitä muut tekevät, niin että vain odotan rukouksessa vastausta Sinulta.” Sitä se on. Sellainen on todellinen palvelija joka odottaa Mestariansa, tietäen että Kirjoitukset eivät voi pettää huolimatta siitä mitä tapahtuu. Kirjoituksen täytyy pysyä totena. Se on tavallisesti senkaltaisella hetkellä kun Jumala astuu auttamaan heitä.

96. Katsokaamme Eliaa kun hänet oli hyljätty. Miksi? Koska hän pysyi uskollisena Sanalle. Hän sanoi, “Kaikki ovat hyljänneet minut.” Ja hänet oli heitetty ulos yhteiskunnasta, orkanisaatiosta, Israelin kansallisesta seurakunnasta, papit ja kaikki olivat heittäneet hänet ulos, eikä hänellä ollut vaippaa sen enempää kuin Paavalillakaan, ainoastaan pieni palanen lampaan nahkaa kiedottuna ympärilleen, kun hän istui siellä vuorella lintujen ruokittavana. Kyllä vaan. Miksi? Jumalan Sanan tähden, koska hän oli uskollinen NÄIN SANOO HERRA:lle. He olivat kaikki nykyaikaistuneet. Maan ensimmäinen nainen, Iisebel, johti muotia ja niin edespäin, ja papit ja kaikki saarnaajat olivat taipuneet siihen, he olivat rinnakkaistuneet siihen. Mutta ei Elia, hän pysyi uskollisena tuolle Sanalle. Ja siitä syystä hänet hylättiin, niin että hän lopulta huusi, “Herra, minä ainoastaan olen jäljellä, ja he jopa etsivät minua tappaakseen.”

97. Mutta Jumala antoi hänelle lohdutuksen, sanoen, “Manulla on vielä seitsemän tuhatta jäljellä.”

98. Katsokaahan, minä en usko Eliaa olleen ylpistynyt siitä että hän oli ainoa, mutta minä uskon että hän oli vain niin hyljätty. Joka kerta hänen mennessään pyytämään papilta lupaa pitää kokousta, he kielsivät sen häneltä.

79. Ja veli, heillä on paljon noita Deemaksen henkiä maailmassa tänään. He eivät tiedä mitä se kaikki on. Mettekö? Ei ole tarvetta yrittää selittää sitä heille, koska he eivät kuitenkaan tule käsittämään sitä. Katsokaahan, Kristuksen palvelija seuraa Jalanjalkia.

80. Yksi diakoneistamme täällä on Tony Zabel. En tiedä onko hän täällä nyt, mutta tavallisesti hän on. Jokin aika sitten hän kertoi mitä hänelle oli tapahtunut ennen tänne tuloansa. Hän sanoi, “Minulla oli outo uni. Uneksin että yritin löytää tietäni ylöspäin Taivasta kohti. Ja minä näin erään miehen olevan tulossa mustassa viitassa lukien kirjaa.” Ja hän sanoi, “Minä menin tämän miehen luo ja kysyin häneltä, ‘Mikä on tie Taivaaseen?’”

Ja hän vastasi, “Kysy mieheltä joka on edelläni.” Ja se oli hänen silloisen seurakuntansa pastori.

81. Hän meni hieman pidemmälle ja kohtasi toisen miehen mustassa viitassa, joka oli kulkemassa eteenpäin laulaen lauluja. Ja hän oli eräs toinen pastori. Molemmat noista pastoreista ovat henkilökohtaisia ystäviäni, ja hienoja miehiä. Ja hän kysyi, “Mitä tietä minä pääsen tämän vuoren huipulle tässä? Tämä sanoi, ‘Katsohan tänne, näetkö tuon pienen pienen kaverin joka seisoo tuolla huipulla?’ Hän vastasi, ‘Kyllä.’” Ja hän sanoi, “Siellä seisoi eräs kaveri haalareissa ja cowboy-hatussa.”

82. Joku siellä alhaalla Kentuckyssa puhuessaan minusta sanoi, “Tuo heppu näyttää kaikelta muulta mutta ei saarnaajalta.” Ulkonäkö saattaa olla maanviljelijän tai jotakin sellaista, mutta tiedättehän, kysymys ei ole ulkonäöstä.

83. Ja hän sanoi että se olin minä joka seisoin siellä ylhäällä. Ja hän kiipesi ylöspäin kunnes hän tuli luokseni. Ja hän sanoi minun ottaneen häntä käsivarresta ja johdattaneen häntä ylöspäin kunnes tulini mäen huipulle, ja siellä oli korpi jonka lävitse tuli kulkea. Ja minä sanoin “Tony, minun täytyy jättää sinut tähän, ja sinun täytyy vaeltaa osa tästä yksinäsi.”

Hän kysyi, “Veli Branham, mitä minä voin tehdä tästä eteenpäin?”

84. Hän sanoi minun sanoneen, “Tulehan tänne Tony, katsohan tuonne maahan. Näetkö nuo paljaiden jalkojen jäljet joissa on verta? Niitä minä olen seurannut koko matkan. Vain seuraa Niitä.” Se on ainoa asia johon voin miehen osoittaa; ei uskontunnustukseen tai jonkinlaiseen tunne aistimukseen, vaan noihin verisiin Jalanjalkiin jotka johtavat Raamattuun, Jeesuksen Kristuksen Vereen.

85. No niin, miltä tuosta miehestä onkaan tuntunut, kun miehellä jolla oli niin monia miljonääriystäviä, oli vain yksi viitta? Kuinka mies, jolla oli voima lyödä mies sokeudella, antoi erään toisen miehen ajaa hänet ulos kaupungista?

Panematta kortta ristiin hän vain nousi ylös ja lähti kaupungista. Rukoili sairaiden puolesta ja oli jättänyt ystävänsä sairaaksi. Ja Deemas jätti hänet. Kaikki loput heistä jättivät hänet. Kaikki he jättivät hänet. Paavali sanoi, ”Kaikki ovat jättäneet minut.” Joka ainoa heistä jätti hänet.

86. MINÄ SANON TÄMÄN. KUN MIES SEISOO TOTUUDELLISENA SANALLE, EI VAIN YHDESSÄ KOKOUKSESSA, VAAN JOKAISESSA KOKOUKSESSA, KUN MIES SEISOO TOTUUDELLISENA SANALLE, NIIN AIKA TULEE ETTÄ HE TULEVAT JÄTTÄMÄÄN HÄNET. Aivan varmasti. He tekivät niin. He tekivät niin meidän Herrallemme. He tulevat jättämään hänet kun hän seisoo Totuuden puolesta. ”Kaikki ovat hyljänneet minut.” Ja mitä te ajattelette Deemaksen ja joidenkin muiden heistä ajatelleen, kun me kaikki jotka tunnemme Kirjoituksen tiedämme, että Luukas oli lääkäri, ja Paavali, minne tahansa hän menikin, kuljetti tätä lääkäriä mukanaan? Ja sitten hän saarnasi Jumalallista parantumista ja jätti ystävänsä sairaaksi. Ollen niin köyhä että hänellä oli vain yksi vaippa. Ja antoi erään miehen ajaa itsensä ulos kaupungista, vaikka hän olisi voinut lyödä tuon miehen sokeudella. Mutta hän ei tehnyt sitä! Hän oli tarkalleen verisissä Jalanjäljissä. Hän oli seuraamassa Niitä. Toivon että te ymmärtäisitte. Hän sanoi, ”Kaikki ovat hyljänneet minut.”

87. Deemas, rakastaen tätä nykyistä maailmaa ja olla suosittu. ”Hello, Tohtori Deemas. Minä tiedän että sinulla on Ph.D. !”

88. Oi varmasti, he rakastavat sitä. Jeesus sanoi, ”Kuinka te pidätte synagoogassa seisomisesta ja siitä että teitä kutsutaan ”Rabbi,” ja niin edelleen.” Hän sanoi, ”Te vain saatte sitä suuremman tuomion.”

89. No niin, me tiedämme että kun he näkivät tämän lääkärin kulkevan hänen kanssaan... Ja Paavali sanoo tässä, ”Luukas on ainoa joka ei ole hyljännyt minua. ” Kun he näkivät että Luukas on hyvä hänelle ja hyödyllinen hänelle. Ja kuinka hän tarvitsi Luukasta palvelustehtäväänsä varten. Ja tämä lääkäri seurasi tätä miestä joka saarnasi Jumalallista parantumista, minne taliansa hän menikin. Ja mies joka saarnasi Jumalallista parantumista voi parantaa sairaita ja herättää kuolleen ja kaikkea muuta, kuten nähdä valtavia näkyjä, ja puhua asioista jotka tulisivat tapahtumaan, ja kuitenkin hän jätti oman apulaisensa sairaaksi. Ja hänellä olisi voinut olla miljoonia dollareita ja hän olisi voinut rakentaa kymmenien tuhansien dollareiden arvoisia rakennuksia, ja suuri kouluja ja muita senkaltaisia asioita, ja kuitenkin hänellä ei ollut kuin yksi vaippa jonka pukea ylleen.

90. Deemas sanoi, ”Minä en tule seurustelemaan tuonkaltaisen kaverin kanssa. Hän on vain alhaisen luokan ihminen. Minä menen ja olen näiden

kirkkokunnallisten veljien kanssa. Minä menen sinne missä minä tulen olemaan joku.” Jos se olisi sellainen asia, niin minä tulisin tekemään samoin, heti kun Baxter on lopettanut, siksi että hän jätti pienen Paavali raukan sinne tuossa tilassa. Hänen olisi tullut seistä hänen rinnallaan. Paavali oli se joka oli johdattanut hänet Kristukselle. Mutta katsokaahan, se on ilman Hengen , tuntemista . Täytyy ensin tietää mikä Jumalan tahto on, ja sitten tehdä Jumalan tahto . Mutta siellä he jättivät hänet tuossa tilassa. He jättivät hänet! Kaikki olivat hyljänneet hänet.

91. Mitä minä ajattelenkaan siitä! Kuinka palvelija joka tulee seisomaan totuudellisena Sanalle, muistakaa vain, ennemmin tai myöhemmin ihmiset tulevat hylkäämään hänet. Nyt me haluamme iskeä sitä vain muutamia minuutteja, ja sitten en enää pidätte teitä liian pitkään, koska haluan teidän tulevan tänne aamulla. Aina kun Jumalan palvelija seisoo totuudellisena Sanalle, kaikki hylkäävät hänet. Ottakaa mikä tahansa aika Raamatussa tai historiassa, kun mies on seissyt totuudellisena, niin ei väliä kuinka suosittu hän oli ollut, kun hän pysyi ”uskollisena Sanalle, niin aika tuli jolloin uskonnollinen maailma hylkäsi hänet, leikaten hänet irti itsestään. Voitte ottaa Raamatun ja lukea siitä Genesiksestä Ilmestyskirjaan, voitte lukea Nikean Kirkolliskokous ja Nikealaiset Isät, ja jokainen mies, jokainen pyhä, jokainen profeetta, jokainen todellinen Jumalan palvelija joka pysyi Sanan kanssa, tuli kirkollisten hylkäämäksi ja ulos heitetyksi.

92. Ja jos tänään olisi joku, niin se olisi sama asia. Se on ehdoton totuus. Teidän täytyy tulla sille paikalle. Sen täytyy tapahtua. He ajattelevat että miehellä, jolla on senkaltaisen palvelustehtävä, tulisi olla maailma peukalonsa alla. Hänellä todella tulisi olla, mutta he eivät tule hänen peukalonsa alle. Ja mies tunkaltaisen palvelus-tehtävän kanssa ei haluaisi panna maailmaa peukalonsa alle; VAAN HÄN PANISI SEN HÄNEN MESTARINSA PEUKALON ALLE, koska hän ei ole täällä edustamassa itseänsä, vaan Mestariansa.

93. Katsokaahan, miehet yrittävät etsiä kunniaa toinen toiseltaan, ja he kunnioittavat toinen toistansa, ja häpäisevät Jumalaa tehdessään niin. Me yritämme ja teemme suuria ihmisiä keskuudessamme, vaikka me emme ole suuria ja pieniä, vaan ME OLEMME KAIKKI PIENIÄ IHMISIÄ. On vain yksi Suuri keskuudessamme, ja se on meidän Herramme. Ja me teemme orkanisaatiomme niin paljon suuremmaksi kuin Jumala , ”suuri pyhä kirkko se-ja-se, suuret pyhät piispat,” ja niin edelleen. Mitään sellaista ei ole, se on miehen kunnioittamista. On vain Yksi pyhä, ja se on Jumala. Ja Pyhä Henki, joka on Jumala, on keskuudessamme. Se emme ole me jotka olemme pyhiä, vaan se on Pyhä Hneki meissä. Kun me näemme tämän tehtävän, niin se emme